



**SENÁT**

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

**9. funkční období**

**Těsnopisecká zpráva**

**Senátu Parlamentu České republiky**

**8. schůze**



# **PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY SENÁT**

## **9. funkční období**

Těsnopisecká zpráva  
8. schůze



## **Pořad 8. schůze**

1. **Senátní tisk č. 67** – Žádost prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu Parlamentu České republiky se jmenováním soudců Ústavního soudu (JUDr. Milada Tomková, Prof. JUDr. Jan Filip, CSc., Prof. JUDr. Jaroslav Fenyk, Ph. D., DSc., Prof. JUDr. Vladimír Sládeček, DrSc.)
2. **Senátní tisk č. 30** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000
3. **Evropský senátní tisk č. K 020/09** – Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Digitální agenda pro Evropu - digitalizace jako hnací síla evropského růstu
4. **Senátní tisk č. 31** – Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2011
5. **Evropský senátní tisk č. K 010/09** – Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě Stav evropského trhu s uhlíkem v roce 2012
6. **Evropský senátní tisk č. K 018/09** – Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Účelnost právních předpisů EU
7. **Senátní tisk č. 78** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů
8. **Evropský senátní tisk č. N 014/09** – Návrh doporučení Rady o zřízení záruky pro mladé lidi

**Evropský senátní tisk č. K 015/09** – Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Vytvoření rámce pro kvalitu stáží - Druhá fáze konzultace se sociálními partnery na evropské úrovni podle článku 154 SFEU

**Evropský senátní tisk č. K 016/09** – Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Zapojení mladých lidí do zaměstnání

9. **Senátní tisk č. 7** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Brazílskou federativní republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, která byla podepsána v Praze dne 1. listopadu 2012
10. **Senátní tisk č. 8** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kajmanských ostrovů o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012
11. **Senátní tisk č. 9** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech ve znění Protokolu k této Úmluvě, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012

12. Návrh na zpětvzetí senátního návrhu ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (sněmovní tiskl č. 760)

**9. funkční období**  
**Obsah 8. schůze Senátu**  
**Parlamentu České republiky**

<b>1. den schůze – 25. dubna 2013</b> .....	<b>1</b>
<u>Jednání zahájila a řídila 1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková</u> .....	<u>1</u>
Senátor Jiří Dienstbier .....	1
<b>1. Žádost prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu Parlamentu České republiky se jmenováním soudců Ústavního soudu (JUDr. Milada Tomková, Prof. JUDr. Jan Filip, CSc., Prof. JUDr. Jaroslav Fenyk, Ph. D., DSc., Prof. JUDr. Vladimír Sládeček, DrSc.) (senátní tisk č. 67)</b> .....	<b>2</b>
<u>Další část schůze řídil předseda Senátu Milan Štěch</u> .....	<u>2</u>
Prezident ČR Miloš Zeman .....	2
Senátor Miroslav Antl.....	3
Senátor Zdeněk Berka .....	5
Jaroslav Fenyk .....	5
Jan Filip .....	7
Vladimír Sládeček.....	9
Milada Tomková .....	10
Senátor Miroslav Antl.....	11
Senátor Tomáš Kladívko.....	12
Senátor Tomáš Kladívko.....	12
Senátor Tomáš Kladívko.....	13
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Zdeněk Škromach</u> .....	<u>14</u>
<b>2. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000 (senátní tisk č. 30)</b> .....	<b>14</b>
Ministr vnitra ČR Jan Kubice .....	14
Senátor Miroslav Nenutil .....	15
Senátor Miroslav Antl.....	15
Senátor Vladimír Dryml.....	15
<b>3. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Digitální agenda pro Evropu - digitalizace jako hnací síla evropského růstu (evropský senátní tisk č. K 020/09)</b> .....	<b>16</b>
Ministr vnitra ČR Jan Kubice .....	16
Senátor Jaroslav Doubrava .....	17
<b>4. Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2011 (senátní tisk č. 31)</b> .....	<b>20</b>

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa .....	20
Senátor Martin Tesařík .....	21
Senátor Vladimír Dryml .....	22
Senátor Jan Hajda .....	23
Senátor Vladimír Dryml .....	23
Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa .....	23
<b>5. Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě Stav evropského trhu s uhlíkem v roce 2012 (evropský senátní tisk č. K 010/09) .....</b>	<b>25</b>
Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa .....	25
Senátor Jan Látka .....	28
Senátor Miloš Vystrčil .....	29
Senátor Jiří Čunek .....	30
Senátor Pavel Eybert .....	30
Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa .....	31
Senátor Jan Látka .....	32
<u>Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Miluše Horská. ....</u>	<u>33</u>
<b>6. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Účelnost právních předpisů EU (evropský senátní tisk č. K 018/09).....</b>	<b>33</b>
Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa .....	33
Senátor Josef Tábořský .....	34
<b>7. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 78) .....</b>	<b>36</b>
Senátor Miloš Vystrčil .....	36
Senátorka Božena Sekaninová .....	36
Senátor Petr Vícha.....	38
Senátor Pavel Eybert .....	38
Senátor Miloš Vystrčil .....	39
Senátorka Božena Sekaninová .....	39
Senátor Petr Vícha.....	39
Senátorka Božena Sekaninová .....	39
Senátorka Božena Sekaninová .....	40
Senátorka Božena Sekaninová .....	40
<b>8. Balíček zaměstnanosti mládeže (evropský senátní tisk č. N 014/09, č. K 015/09, č. K 016/09).....</b>	<b>40</b>
Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová.....	40
Senátor Antonín Maštalíř .....	42
1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková .....	43
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Zdeněk Škromach. ....</u>	<u>44</u>
Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská .....	45
Senátor Miloš Vystrčil .....	46
<u>Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Miluše Horská. ....</u>	<u>46</u>



Senátor Jan Veleba.....	46
Senátor Jan Veleba.....	47
Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová.....	47
Senátor Antonín Maštalíř .....	48
<b>9. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Brazílskou federativní republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, která byla podepsána v Praze dne 1. listopadu 2012 (senátní tisk č. 7).....</b>	<b>49</b>
Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová.....	49
Senátor Jaromír Strnad.....	50
<u>Další část schůze řídila 1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.....</u>	<u>50</u>
<b>10. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kajmanských ostrovů o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012 (senátní tisk č. 8).....</b>	<b>51</b>
Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová.....	51
Senátor Josef Řihák.....	52
Senátor Vladimír Dryml.....	52
<b>11. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech ve znění Protokolu k této Úmluvě, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012 (senátní tisk č. 9).....</b>	<b>53</b>
Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová.....	53
Senátor Josef Řihák.....	54
Senátor Vladimír Dryml.....	54
Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová.....	55
<b>12. Návrh na zpětvzetí senátního návrhu ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (sněmovní tisk č. 760).....</b>	<b>55</b>
Senátor Miroslav Nenutil .....	55

**Těsnopisecká zpráva**  
**z 8. schůze Senátu**  
**Parlamentu České republiky**

**1. den schůze – 25. dubna 2013**

---

(Jednání zahájeno v 10.00 hodin.)

*Jednání zahájila a řídila 1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.*

**1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková:** Vážené kolegyně a kolegové, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, milí hosté, vítám vás na 8. schůzi Senátu. Požádám vás, abyste zaujali svá místa a vytvořili důstojné prostředí, tak jak je zvykem v Senátu. Prosím také hosty, aby nám umožnili pracovat.

Tato schůze byla svolána na návrh Organizačního výboru – podle § 49 odst. 1 zákona o jednacím řádu Senátu. Pokud budu zmiňovat jednotlivé paragrafy, jedná se o ustanovení zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů.

Pozvánka na dnešní schůzi vám byla zaslána ve středu 3. dubna 2013. Z dnešní schůze se omluvili tito senátoři: Eva Syková, Milan Pešák, Jaromír Jermář, Jiří Lajtoch, Jiří Bis a Daniela Filipiová. Prosím vás, abyste se nyní zaregistrovali svými identifikačními kartami. Nyní – podle § 56 odst. 4 – určíme dva ověřovatele této schůze. Navrhuji, aby ověřovateli 8. schůze Senátu byli senátoři Radko Martínek a Libor Michálek. Má někdo připomínky k tomuto návrhu či jiný návrh? Nikoho takového nevidím. Spustím znelku. Přistoupíme k 1. hlasování této schůze.

Budeme hlasovat o návrhu, aby ověřovateli 8. schůze Senátu byli senátoři Radko Martínek a Libor Michálek. Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 1** se z 62 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 32 pro vyslovilo 58, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Ověřovateli jsou tedy Radko Martínek a Libor Michálek.

Nyní přistoupíme k schválení pořadu 8. schůze Senátu. Návrh na jeho změnu a doplnění, který obsahuje žádosti jednotlivých navrhovatelů o pevné zařazení v souladu s usnesením Organizačního výboru vám byl rozdán na lavice. Ptám se, zda někdo z vás má další návrh na změnu či doplnění pořadu schůze.

Mám přihlášeného pana senátora Jiřího Dienstbiera. Prosím, pane senátore.

**Senátor Jiří Dienstbier:** Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, navrhuji vyřazení bodu č. 2 – senátní tisk č. 69 – novela o odpadech. Z důvodu neprojednatelnosti. Protože tento zákon už jsme projednali a schválili, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou.

**1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková:** Děkuji. Byl podán návrh, o kterém se hlasuje bez rozpravy (nebudu už zapínat znělku na hlasování).

Zahajuji tedy hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 2** se z 67 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 34 pro vyslovilo 65, proti byl jeden. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme vyčerpali všechny návrhy. Proto můžeme hlasovat o návrhu pořadu schůze jako celku, a to ve znění již přijatých návrhů. Pro toto hlasování znovu spustím znělku.

Zahajuji hlasování k schválení pořadu dnešní schůze. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 3** se z 67 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 34 pro vyslovilo 66, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji vám.

Dalším bodem našeho programu je

## 1.

### **Žádost prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu Parlamentu České republiky se jmenováním soudců Ústavního soudu (JUDr. Milada Tomková, Prof. JUDr. Jan Filip, CSc., Prof. JUDr. Jaroslav Fenyk, Ph. D., DSc., Prof. JUDr. Vladimír Sládeček, DrSc.) (senátní tisk č. 67)**

Navrhuji, abychom podle § 50 odst. 2 našeho jednacího řádu vyslovili souhlas s účastí výše jmenovaných na našem jednání.

Zahajuji tedy hlasování. Kdo je pro tento návrh (opět bez znělky), nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám.

Přichází prezident České republiky... (Senátoři povstávají.)

*Další část schůze řídil předseda Senátu Milan Štěch.*

**Předseda Senátu Milan Štěch:** Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, hezký dobrý den. Jenom budu informovat o výsledku hlasování – nemám ho ale tady... Moment...

Přítomno bylo 67 senátorek a senátorů, kvorum pro přijetí bylo 34. Pro návrh se kladně vyslovilo 66, proti nebyl nikdo. Zdržel se jeden senátor (nebo senátorka).

Návrh byl přijat.

Nyní, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, vítám mezi námi prezidenta republiky pana Miloše Zemana. Samozřejmě bych si ho v tuto chvíli dovolil požádat, aby přednesl návrh, který se týká tohoto bodu, tzn. vyslovení souhlasu se jmenováním ústavních soudců. Prosím.

**Prezident ČR Miloš Zeman:** Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, dovoluji mi, abych vám předložil návrh, s kterým

jste měli možnost se seznámit při projednávání v jednotlivých výborech – návrh na jmenování 4 ústavních soudců. Paní soudkyně Tomkové a pánů prof. Sládečka, Filipa a Fenyka. Nebudu vás dlouho zdržovat podrobným zdůvodněním. Protože v operaci, které vy sami říkáte "grilování", jste si měli možnost tyto soudce dostatečně proklepnout.

Já jsem se snažil svojí účastí na tomto zasedání především zdůraznit význam, který tomuto jmenování přiřkládám, protože, jak víte, Ústavní soud je na pokraji kolapsu. Z toho prostého důvodu, že tam chybějí 3, a v nejbližší době dokonce 4 ústavní soudci, takže by ani potom nemohlo zasedat plénum.

Vycházel jsem z odborných konzultací. Jak s předsedou Ústavního soudu Rychetským, tak s předsedou Nejvyššího správního soudu Baxou, s předsedkyní Nejvyššího soudu paní Brožovou a z konzultací s nejvyšším státním zástupcem panem Zemanem (upozorňuji, že není můj příbuzný, abyste mě náhodou nepodezírali z nepotismu).

Chtěl bych velice ocenit, že odborná veřejnost, jak jsem měl možnost sledovat, tento výběr rovněž ocenila. Na rozdíl od některých novinářů, což je ovšem pro mě další kritérium pro správnost mého návrhu...

Pevně věřím, že společným úsilím splníme úkol, který je před námi, tzn. stabilizovat Ústavní soud jako nesmírně důležitou instituci.

Dovolte mi, abych vás informoval, že zhruba v červnu předložím Senátu návrh na další čtveřici ústavních soudců, přičemž budu vycházet přesně ze stejných kritérií jako v tomto prvním případě, tzn. kritéria maximální odbornosti, publikační praxe, pedagogické činnosti, ocenění např. titulem právníka roku. Ale také vlastností, které nevstupují do formálních kritérií, a jsou možná ještě důležitější než kritéria formální.

Aniž bych jmenoval, chtěl bych zejména ocenit toho kandidáta na Ústavního soudce, který se – jako jeden z mála – dokázal postavit proti, podle mého názoru, nejhanebnější aféře naší justice, kterou byla aféra katarského prince. Doufám, že si to ještě pamatujete. Tato občanská odvaha, podle mého názoru, i tohoto kandidáta plně doporučuje.

Závěrem bych se chtěl pouze omluvit, že zde budu asi tak do 11.15 hodin. Budu pozorně sledovat vaše zasedání. Pak se, bohužel, musím přesunout na Hrad, kde přijímám předsedu Evropské rady pana Van Rompuye. Takže, prosím pěkně, abyste mně odpustili, že zde – pokud vaše jednání bude delší – nedokážu zůstat až do konce.

Samozřejmě přeji vašemu jednání plný úspěch. Věřím, že jeho výsledek bude důkazem dobré spolupráce mezi Senátem a prezidentem České republiky.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

**Předseda Senátu Milan Štěch:** Děkuji vám, pane prezidente. Žádostmi na vyslovení souhlasu se zabýval VVVK. Tento výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 67/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Zdeněk Berka. Garančním výborem je ÚPV. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 67/1 a 67/3. Dále 67/4 a 67/5. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Miroslav Antl, kterého nyní žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

**Senátor Miroslav Antl:** Vážený pane prezidente České republiky, vážený pane předsedo Senátu Parlamentu České republiky, vážené dámy senátorky, vážení páni senátoři, vážená paní kandidátka, vážení páni kandidáti na post soudce Ústavního soudu České republiky!

Pan prezident předeslal, že bude spěchat. Já "zaspěchám" i se svou zpravodajskou zprávou. Už bylo konstatováno, kdo je navrhovatelem, a já velmi oceňuji, že se dostavil osobně, protože je to skutečně čest pro Senát Parlamentu ČR.

Pokud jde o data, tak jak obvykle legislativní. To znamená, že tento tisk byl Senátu Parlamentu ČR předložen dne 28. 3. 2013. Lhůta pro jednání Senátu končí dnem 27. 5. 2013. Jsme tedy v měsíčním předstihu, a já doufám, že to zůstane tak i po dnešní schůzi.

Garančním výborem, jak vážený pan předseda horní komory českého Parlamentu konstatoval, je náš výbor. Dalším výborem je výbor, který zde byl konstatován.

V úvodu si dovoluji konstatovat znění Ústavy ČR, tzn. "inkriminovaný" článek 84 naší Ústavy, odst. 3 říká, že soudcem Ústavního soudu může být jmenován bezúhonný občan, který je volitelný do Senátu, má vysokoškolské právnické vzdělání a byl nejméně 10 let činný v právnickém povolání. Já jsem z toho – jako zpravodaj – "bystře" usoudil, že kritéria pro ÚPV Senátu Parlamentu ČR byla zejména pro uznání, zdali splňuje kandidát podmínky stanovené ČR, zdali byl soudně trestán, věk a zdali vystudoval právnickou fakultu na některé z československých či českých univerzit. A dále i právnická praxe.

Jinak pokud jde o průběh schůze, chci v samé stručnosti uvést, že se jí zúčastnili pan předseda Nejvyššího správního soudu ČR pan dr. Josef Baxa, který, jak se vyjádřil, přijel z Brna podpořit kandidátku paní dr. Miladu Tomkovou, která je vlastně soudkyní, respektive předsedkyní senátu tohoto NSS. Ale zúčastnil se, a to velmi aktivně i pan ministr spravedlnosti ČR dr. Pavel Blažek, který se vyjádřil k osobě pana profesora Jana Filipa, ale poté se zúčastnil i rozpravy v rámci projednávání dalšího kandidáta pana prof. dr. Jaroslava Fenyka, podpořil ho, a on, jak uvedl, si vytvořil, respektive změnil jakoby svoje osobní stanovisko k jeho osobě a vyjádřil mu podporu, což samozřejmě média glosovala jinak, než jak proběhla schůze.

Jinak na podporu tohoto kandidáta vystoupila i paní dr. Eliška Wagnerová, která z pohledu ÚS řekla, jak se vyvíjela kauza "odpírače" základní vojenské služby, a řekla, jak to bylo i z pohledu práva českého.

Rozprava proběhla standardně z pohledu Senátu PČR. To znamená, že kandidátům byly kladeny podle mého názoru, a mohu to jako právník posoudit, naprosto erudované a vysoce fundované právnické otázky. S tím, jak pan prezident řekl, že grilování – a skutečně to bylo grilování – trvalo velmi intenzivně, schůze probíhala intenzivně dvě hodiny a nejdelší část z toho byla část rozpravy.

Po tajném hlasování o podaných návrzích hlasovali členové o usnesení, které máte před sebou. My jsme se rozhodli ke každému kandidátovi přijmout samostatné usnesení. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že každý kandidát si to mimo jiné zaslouží. Takže pokud jde o tato usnesení, nebudu se vyjadřovat k osobám kandidátů, protože to proběhlo na ÚPV Senátu PČR a když se podíváte, tak pokud jde o bod 1, v každém usnesení začínajícím číslem 52 z hlediska našeho výboru je konstatováno, že u všech předložené doklady a listiny potvrzují, že jsou splněny podmínky stanovené Ústavou ČR pro kandidáty na funkci soudce ÚS.

A abych neopakoval to, co vy víte, zopakují, že stejné jsou i ostatní body našich usnesení, kdy v bodě II., a to je důležité, u všech čtyř kandidátů konstatoval náš výbor, že na základě tajného hlasování doporučuje Senátu PČR vyslovit souhlas se jmenováním všech čtyř kandidátů, tedy každého zvlášť. Ale oni zde byli jmenováni a sami se vyjádří. Bod III. – doporučuje hlasování tajné,

IV. – jako obvykle je konstatováno, kdo je zpravodajem našeho výboru, což jsem já, a pověřuje téhož jako předsedu ÚPV Senátu PČR, aby zpravil o těchto našich usneseních váženého pana předsedu Senátu PČR, což jsem učinil neprodleně, včas a řádně, jak mi ukládá jednací řád.

Pokud jde o jednací řád Senátu PČR, postup Senátu samozřejmě jako vždy bude v souladu s tímto řádem a budeme postupovat podle jeho 19. části, konkrétně podle § 140, kdy k vyslovení souhlasu ke jmenování soudce ÚS je potřeba nadpoloviční většiny přítomných senátorů. Podle přílohy č. 2 volebního řádu hlasuje Senát většinovým způsobem, a pokud jde o formu hlasování, dovoluji si upozornit na to, že tady byly kdysi spory o tom, zdali hlasovat o formě hlasování. My jsme se v rámci - aspoň co já jsem přítomen v horní komoře českého parlamentu, u kandidátů Jana Sváčka a Zdeňka Koudelky dohodli na tom, že je třeba hlasovat i o způsobu hlasování, a je to v souladu s § 71 odst. 2 jednacího řádu Senátu PČR.

Takže to je v této fázi můj návrh, vážený pane předsedo.

**Předseda Senátu Milan Štěch:** Děkuji. Prosím, abyste se posadil ke stolku zpravodajů, sledoval rozpravu, zaznamenával případné návrh. K nim se samozřejmě můžete na konec rozpravy vyjádřit.

Nyní uděluji slovo zpravodaji výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice panu senátorovi Zdeňku Berkovi.

**Senátor Zdeněk Berka:** Pane prezidente, pane předsedající, vážení kolegové a kolegyně, vážení kandidáti, výbor pro vzdělávání a kulturu se zabýval touto otázkou 17. dubna. Na výboru byli přítomni všichni kandidáti na pozici ústavního soudce. Výbor projednal, vyslechl je, byly otázky na tyto kandidáty. Poté jsme přijali usnesení, že doporučujeme vyslovit souhlas se jmenováním těchto kandidátů na soudce ÚS. Doporučujeme to samozřejmě Senátu. Současně přijal výbor doporučení, aby se hlasovalo o souhlasu tajně. Je to v podstatě stejné usnesení, jako přijal ÚPV. Toť je v kostce vše z jednání výboru. Děkuji.

**Předseda Senátu Milan Štěch:** Také děkuji, pane senátore. Otevíráme rozpravu. Navrhují, aby jako první v rozpravě vystoupili kandidáti, o jejichž účasti jsme kladně rozhodli. To znamená pan prof. Jaroslav Fenyk, pan prof. Jan Filip, pan prof. Vladimír Sládeček a paní dr. Milada Tomková. Poprosil bych, aby se prvně jmenovaný pan prof. Jaroslav Fenyk ujal slova.

**Jaroslav Fenyk:** Vážený pane prezidente, vážený pane předsedo Senátu, vážené senátorky, vážení senátoři, dámy a pánové. Tak jak bylo řečeno už několikrát, i já jsem prodělal grilování v jednotlivých výborech a v senátorských klubech. Tam jsem se samozřejmě zabýval i svými životními etapami a myslím, si že by nebylo úplně smysluplné, kdybych ty životní etapy tady znovu vyjmenovával. Přesto mi, prosím, dovoluji dvě taková krátká zastavení.

Zastavení první. Dvacet let jsem sloužil jako státní zástupce. Dvacet let jsem hájil veřejný zájem a poté, co jsem tuto službu opustil z vlastního rozhodnutí, jsem se víceméně přemístil do sféry zcela opačné, to je ochrana nikoli veřejného zájmu, ale ochrana zájmu jednotlivce a jeho práv. V této práci jako advokát vlastně funguji dodnes.

Dá se říci, že jsem tím pádem viděl a mohl jsem se postavit jak na levou, tak i pravou stranu břehu tak zvané - mohu to tak snad nazvat - řeky spravedlnosti. Nebylo to vždy lehké. Byly tam situace, které byly velmi obtížné a které mi život komplikovaly. Byly tam situace, s kterými jsem si nevěděl rady.

Byly tam situace, s kterými jsem se sám neztotožnil. Zkrátka byl to poměrně pestrý život.

V této době jsem se sám snažil zdokonalit si své vzdělání, protože jsem pochopil, že být státním zástupcem nebo advokátem, nestačí prostě si přečíst zákon a nějaký komentář, ale že je potřeba se ve svém vzdělání prohlubovat, zdokonalovat ho. A i když to možná vypadá podle těch běžících titulků, že snad jsem nějaký sběratel titulů a diplomů, tak vás upozorňuji, že to není žádné sběratelství, ale spíš je to pomůcka, taková berlička, která mě nutí, abych se neustále zdokonaloval, která – jak se říká – pomáhá v tom, překonat vrozenou lenost každého z nás, když se musíte něco nového učit a s něčím novým se seznamovat.

Zastavení druhé. Po revoluci jsem byl členem komise Vojenské prokuratury, která přezkoumávala a vyšetřovala události 17. listopadu. Patřili jsme pod vyšetřovací komisi 17. listopadu, tu parlamentní, která za tím účelem byla zřízena. Měl jsem na starosti prokurátorský dozor, to znamená, že jsem ve finále žaloval 9 příslušníků zasahujících na Národní třídě. Z toho většina byli příslušníci Státní bezpečnosti, někteří byli příslušníci tak zvaných červených baretů.

Krátce poté jsem se mohl seznámit poměrně bezprostředně, doslova dotykem s pozadím politických procesů z 50. let a s důsledky takzvaných táborů nucené práce, protože jsem dostal příležitost od tehdejšího generálního prokurátora Martina Lauka, tyto věci přezkoumávat a vyhodnocovat.

To, řekl bych, podstatným způsobem změnilo můj dosavadní náhled na pojetí spravedlnosti a musím říci, že s tímto problémem se potýkám dodnes, protože jsem si vědom toho, že spravedlnost není ideální, ale že je třeba ji neustále prosazovat a není možno se vzdát nikdy.

V další své praxi jsem jako státní zástupce a jako náměstek nejvyšší státní zástupkyně bojoval proti organizovanému zločinu. Pod můj dozor patřily odbory závažné hospodářské a finanční kriminality, které jsem aktivně pomáhal řídit. Kromě jiného, abych nezmiňoval jenom tuto rutinní práci, jsem zastupoval u Nejvyššího soudu kauzu Karla Vaše v situaci, kdy Úřad pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu trestní stíhání zastavil, protože považoval kauzu za prostý zločin, prostou vraždu a my jsme to klasifikovali jako vraždu úkladnou. Šlo o justiční proces s generálem, který více méně po celá léta sloužil věrně České republice, byl po válce opakovaně vyznamenáván a jehož památku je třeba uchovat jako osobu, která byla obětí jednoho z politických zločinů generálem Pikou.

Následně jsem se účastnil podobného řízení, které se týkalo esesáka Antona Malota, který byl postaven díky mému osobnímu úsilí před německý mnichovský soud a byl nakonec odsouzen za vraždu spáchanou v době okupace v koncentračním táboře Terezíně. Mohlo bych pokračovat dál, týkalo se to například Pavla Minaříka a dalších osob, které se podílely na deformaci minulého režimu, ale nechci. Zmíním snad to, že posledním takovým hřebíčkem do rakve byl případ katarského prince, který pan prezident tady zmínil. Nechci ho podrobně rozebírat, ale i já jsem zase byl u Nejvyššího soudu a zase já jsem intervenoval pro to, aby Katařan nebyl vydán, nebyl předán do své vlasti, aby se prostě spravedlnosti učinilo zadost zejména, když za stejné jednání byl náš občan, jeden známý sochař odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a celý ho odpykal. Bohužel v tomto případě veškerá moje argumentace nebyla přijata. Nejvyšší soud rozhodl čistě formalistickým rozsudkem přesně takovým, které kritizuje Ústavní soud ve svých nálezech – formalistickým, odtrženým od materiálního pojetí ústavnosti. Rozhodl tak, že předání je přípustné. Jak to

dopadlo, víme všichni. Nebyl odsouzen a dokonce se na něj vztahuje i amnestie prezidenta republiky, kdybychom náhodou řízení chtěli znovu zahájit.

V následujících letech jako advokát jsem přijímal různé námitky a různé podněty, například když mě požádal pan Otakar Motejl, abych ho zastupoval v trestním řízení. Zastupoval jsem jednoho katolického faráře, kterého podle mého názoru velmi nespravedlivě odsoudili. A dále bych mohl pokračovat v dalších věcech, které se týkaly například významných podnikatelů, kde jsem zastupoval soukromý zájem. Svým studentům ale vždycky říkám, že důležitější než peníze je pomoc zejména slabým a bezmocným. A o to se celou dobu snažím.

Dámy a pánové, já chci nabídnout spojení teorie a praxe, to je snad úplný základ, ale chci také, pokud bych byl zvolen, pokud budu jmenován soudcem Ústavního soudu, nabídnout odvahu, slušnost, nestrannost a nepodplatitelnost.

Pane prezidente, pane předsedo, děkuji vám za pozornost.

**Předseda Senátu Milan Štěch:** Také děkuji, pane profesore. A nyní prosím, aby se ujal slova pan profesor Jan Filip.

**Jan Filip:** Vážený pane prezidente, vážený pane předsedo Senátu, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Děkuji za příležitost, která se mi v mém životě vyskytla – v lednu 1990, kdy jsem měl jako zpracovatel návrhu zákona pro volby do Federálního shromáždění možnost vystoupit na plénu Federálního shromáždění s výkladem základních rysů naší nové volební soustavy pro svobodné a demokratické volby. Současně bych rád připomněl ještě jeden okamžik, kdy jsem před 35 lety poprvé vstoupil do budovy skutečného Ústavního soudu, aniž jsem měl představu ještě o tom, že nastane okamžik, kdy já se budu mít možnost ucházet o takovouto funkci.

Já bych vám všem chtěl poděkovat za způsob, jakým byla vedena rozprava, ať již na obou výborech i na senátorských klubech. Velice si vážím toho, že Senát si je plně vědom významu Ústavního soudu a jeho zásadní role, kterou má, protože náš Ústavní soud, ač si to nikdy ani neuvědomuje, rozhoduje jak o naší minulosti a jejích právních základech, počínaje prezidentskými dekrety a restitucemi, tak samozřejmě o naší budoucnosti, jako je třeba ústavnost postupu referenda o přistoupení k Evropské unii, o přistoupení k Lisabonské smlouvě, popřípadě budoucnosti, možná i o referendu o přijetí eura a dalších otázkách.

Důležité ale také je to, že náš Ústavní soud rozhoduje i o každodenních problémech našich občanů, což je v podstatě podstatnou náplní jeho činnosti. Náš Ústavní soud je také od roku 2003 součástí ústavních soudů Evropské unie, kde vytváří určitý svazek i s ostatními soudy, takže z tohoto hlediska jeho rozhodnutí, jak sami dobře víte, jsou sledována ve zbývajících 26 členských státech nejen z toho důvodu, že otevírají například cestu k ratifikaci některých mezinárodních úmluv, ale také k tomu, že přinášejí názor jednoho ze členských ústavních soudů na otázky, které v podstatě společnost v Evropské unii ústavní soudy řeší. Je to zcela nový prvek, který se tady v posledních deseti letech objevil, to znamená to, že základní rozhodnutí Ústavního soudu jsou souběžně překládána do angličtiny a hned tedy také sledována a publikována.

Debata, která byla vedena v klubech i ve výborech, se týkala zcela zásadního problému, který se nás každého dotýká a já samozřejmě tuto problematiku znám z druhé strany, než se na ni díváte vy, to znamená z pohledu Ústavního soudu, protože od 1. března 1992, kdy jsem nastoupil jako pracovník kanceláře Ústavního soudu České a Slovenské federativní republiky, jsem



prakticky s určitou kratší přetržkou byl neustále činný u tohoto Ústavního soudu. Jedná se tedy o problém vztahu ústavy a politiky, o vztahu Ústavního soudu a zákonodárných sborů. Problém, který se i v našich diskusích objevil, byl v podstatě problém toho, co vlastně ústava představuje pro politiku, protože samozřejmě politika musí mít určité volné pole pro svou působnost z hlediska toho, že ústava stanoví jenom cíle a směry, popřípadě určitou intenzitu působení a právě někdy o intenzitu působení nebo zásahu, kterou ústava předepisuje byla občas vedena debata, to znamená, zejména z hlediska toho, že například zásah do základních práv a svobod není nadměrný a nebo naopak zda třeba v oblasti sociální není zásah našeho státu a plnění závazků, které by si předsevzal dostatečně.

Samozřejmě zcela zásadním problémem je třeba otázka rozhodování o pravidlech přijímání politických rozhodnutí, protože i tady se i Ústavní soud často rozchází, protože například hodnocení toho, zda má nebo nemá být vyhlášen stav legislativní nouze, je velice složitá otázka právě i z hlediska metod a pravidel, co ústavní právo nabízí, I to se ukázalo jako určitým takovým předmětem debaty, protože ústavní právo nabízí celou škálu prostředků, jak regulovat politiku, počínaje zcela jednoznačnými pravidly přes principy, přes různé maximy, samozřejmě přes mezinárodní standardy zakotvené v mezinárodních smlouvách až právě po politiky, k jejich provádění jsme se na mezinárodním poli zavázali.

Chtěl bych upozornit na to, že jsem byl velice potěšen a je to určitá naděje, že se v Senátu také projevilo velké porozumění pro to, že Ústavní soud je na jedné straně obětí svého úspěchu, ale na druhé straně to pro něj znamená zásadní nebezpečí.

Je to tedy otázka toho, že jestliže v roce 1994, kdy byl Ústavní soud plně obsazen, obdržel celkem 800 návrhů, v loňském roce, když dva soudci prakticky po celý rok chyběli, obdržel návrhů 5000, z toho nárůst oproti roku 2011 byl o tisíc návrhů. Čili z tohoto hlediska vidím, že je třeba hledat cesty, jak tedy samozřejmě v rámci našeho ústavního pořádku najít způsoby, jak zabránit, respektive upravit zejména proceduru, která se týká výběru ústavních stížností, a to tedy tak, aby měl každý přístup k Ústavnímu soudu, ale na druhé straně, aby Ústavní soud měl mechanismy, které by mohly tak, jak to známe z Německa, třeba v podstatě tři pětiny návrhu už předem vyřadit z toho důvodu, že nedosahují stanovené úrovně, popřípadě nemají stanoveny ústavní dosah.

Chtěl bych též tedy konstatovat, že Ústavní soud v tomto směru – a cítil jsem to z některých vystoupení - je chápán, jak se říká jako preceptor juris, čili jako učitel práva. Jde samozřejmě o to, aby jako učitel zbytečně nešvihal rákoskou a nedával lekce zákonodárci tam, kde si myslím, že to třeba není, třeba ale na druhé straně, aby zase za tou katedrou nepospával tam, kde to naopak věc vyžaduje. Samozřejmě Ústavní soud, a to je třeba říci, není sám. Úroveň jeho rozhodování, to mohu tedy po více dvaceti letech praxe říci, v mnohém v podstatě závisí na tom, jak funguje naše soudní soustava a zejména jakou úroveň mají advokáti, kteří podání Ústavnímu soudu podávají. Čili oněch 800 podání, které byly v roce 1994, nedosahovalo ani zdaleka úrovně, které mělo zhruba těch 4100 stížností, které obdržel Ústavní soud v roce 2012. I to je dost zásadní problém.

Vážený pane prezidente, já děkuji za důvěru, kterou jste mi prokázal svojí nominací. Pane předsedo, děkuji vám za možnost vystoupení. Paní senátorky, páni senátoři, já vám děkuji za korektní a velice zajímavou diskusi, kterou jsem měl možnost s vámi vést. Pokud vyjádříte důvěru mé nominaci a budete ji konfirmovat, budu to brát samozřejmě jako velký závazek. Pokud se rozhodnete

jinak, budu to brát s plným respektem k vaší spoluodpovědnosti za naplnění a obsazení Ústavního soudu. Děkuji.

**Předseda Senátu Milan Štěch:** Také děkuji, pane profesore. A nyní prosím o vstoupení pana profesora Vladimíra Sládečka.

**Vladimír Sládeček:** Vážený pane prezidente, vážený pane předsedo Senátu, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Domnívám se, že toto jednání slouží, když přihlédnu i k průběhu slyšení ve výborech a klubech, vlastně k zodpovězení dvou základních otázek, nebo především otázek. První otázka je, jestli kandidát splňuje nějaké, řekl bych osobnostní předpoklady, jestli má určité znalosti a praktické zkušenosti, aby mohl vykonávat funkci Ústavního soudce. Samozřejmě, pokud odhlédneme od základu, který spočívá v naplnění podmínek stanovených ústavou. Druhá otázka se týká toho, proč vlastně ten kandidát chce být ústavním soudcem, proč přijal kandidaturu, kterou mu nabídl pan prezident. Já bych se dovolil stručně vyjádřit k těmto dvěma otázkám.

Pokud jde o první otázku, tak máte k dispozici můj profesní životopis, čili já bych si dovolil jenom některé věci trochu upřesnit nebo doplnit. Pokud jde o – vlastně začal bych rokem 1989, ten mě zastihl v Ústavu státní správy. Samozřejmě v prosinci 1989 tam došlo k personálním změnám, ředitelem Ústavu se stal známý profesor Jiří Boguszak, což je známý odborník na teorii práva a ústavní právo, takže práce byla – získali jsme jiný směr, nicméně

je to jako do praxe toho vlastně revolučního období. A proto jsem nastoupil v prosinci 1990 do Kanceláře Federálního shromáždění, kde jsem – protože v Ústavu jsem se zabýval tvorbou práva, legislativní technikou – tak jsem nastoupil jako tak zvaný právní konzultant. Mimo jiné jsem se účastnil také jako právní konzultant při projednávání Listiny základních práv a svobod, ovšem chtěl bych říci, že právní konzultant – tento termín je možná trochu vznešený – no, spíš to byla taková administrativní pomoc, ale je to velká zkušenost být při vzniku takového zásadního dokumentu.

Pak jsem byl také členem – ne členem – ale tajemníkem komise pro přípravu federální ústavy, která ovšem nakonec neprošla, čili v roce 1992, zase v srpnu, jsem přešel na právnickou fakultu, kde jsem již měl určitý úvazek. Důležitý moment je myslím rok 1993, kdy jsem dostal nabídku, abych dělal asistenta soudce Ústavního soudu, kterou jsem přijal – byl to Dr. Vladimír Paul – a až do jeho smrti, čili do roku 2002 jsem působil jako jeho asistent, čili jsem se podílel na přípravě některých rozhodnutí. Zároveň jsem to využil i k tomu, že některé teoretické poznatky jsem potom zpracoval do publikace o ústavním soudnictví.

Tady bych pak ještě chtěl zmínit, že devadesátá léta byla celkem příznivá pro zahraniční pobyty na zahraničních univerzitách, čili jsem byl zejména ve Velké Británii na minimálně dvou měsíčních – minimálně měsíčních pobytech, například v Birminghamu a Cardifu, ale důležitější asi byl pobyt v Ann Arbor v Michiganu na univerzitě, kde jsem byl půl roku a zabýval jsem se problematikou lidských práv a také ombudsmana. Tady bych ještě uvedl poslední poznámku, že vlastně na konci devadesátých let jsem byl požádán, nebo vyzván ke spolupráci s mezinárodní institucí pro veřejnou správu, která tvořila takovou skupinu – pracovní skupinu pro ombudsmana, takže jsem dojížděl do Bruselu, kde jsme mapovali ombudsmanské instituce v celosvětovém měřítku. A snad i toto vedlo k tomu, že jsme byli v roce 1998 s doc. Vladimírem Mikule vyzváni, abychom připravili návrh zákona o veřejném ochránci práv. Čili to je asi stručně – pokud jde o některé momenty z profesní kariéry.

Pokud jde o druhou otázku, proč jsem přijal tuto nabídku. Já si myslím, že to je pro právníka velká čest a velká výzva. Já si myslím, že bych mohl, pokud bych byl zvolen, uplatnit své znalosti z oblasti správního práva a ústavního práva. Tyto obory jsou totiž velice úzce propojeny, už profesor Weyr říkal, že vlastně správní právo je konkretizace ústavního práva. Takže já bych chtěl tímto přispět k nezávislému, nestrannému rozhodování Ústavního soudu při ochraně ústavou zaručených práv a svobod a vůbec k ochraně ústavnosti v České republice. Děkuji vám za pozornost.

**Předseda Senátu Milan Štěch:** Také vám děkuji, pane profesore. Jako čtvrtá v pořadí, a to jenom z důvodu abecedního pořadí, nyní vystoupí paní dr. Milada Tomková.

**Milada Tomková:** Vážený pane prezidente, vážený pane předsedo Senátu České republiky, vážení páni senátorky, vážení páni senátoři! Jako už mí předřečníci, chtěla bych uvést, že jsem se v těchto dvou týdnech zúčastnila bohatých jednání 2 výborů a všech klubů Senátu. Na těchto fórech zaznělo mnoho otázek. Byla jsem těmto otázkám velice otevřená, protože je mi jasné, že splnit velice vážnou roli v rámci pravomoci Senátu – vyslovit souhlas s kandidátem na funkci ústavního soudce, je třeba, aby senátoři měli velice jasný obraz tohoto kandidáta.

V rámci otázek, které byly kladeny, a diskusí, které byly vedeny na těchto fórech, se mi zdá, že obraz se skládá z takových 3 součástí. Jedna z nich je, jak už tady také zaznělo v některých projevech, tedy jedna z nich je profesní minulost každého kandidáta. Druhá oblast se týká určité životní zkušenosti každého z nás. A třetí úzce souvisí s tím, jaký přístup v pojetí spravedlnosti jeden každý z nás má.

Dovolte mi, abych se velmi stručně vyjádřila k těmto 3 subotázkám, které se domnívám, že pro vaše rozhodnutí, pokud se týká mé osoby, jsou závažné.

Já jsem se podrobně na výborech i v klubech vyjádřila ke své profesní minulosti. Nebudu ji tady opakovat. Pouze si dovoluji shrnout, že je tvořena ze dvou třetin téměř 20letou praxí v oboru legislativy, v oboru práva, v oboru služby exekutivě, v postavení ředitelky legislativního odboru ministerstva práce a sociálních věcí.

Vždy jsem se chtěla věnovat problematice sociálních práv a v rámci této dlouholeté praxe se mi tento předpoklad a tato touha naplnila měrou vrchovatou.

V 90. letech jsem se účastnila vlastně zakládání našeho nového sociálního systému. Částečně jsem také externě spolupracovala ve výuce na Právnické fakultě UK v oboru sociálního zabezpečení, zejména jeho mezinárodněprávních aspektů.

Třetinu z mé dosavadní profesní kariéry tvoří funkce soudky Nejvyššího správního soudu, kdy jsem se setkávala se všemi problémy ochrany veřejných subjektivních práv. Vedle toho jsem také působila 5 let jako předsedkyně kárného senátu pro věci státních zástupců.

Moje profesní minulost, dámy a pánové, je velice průzračná a je čistá. Každé rozhodnutí, které jsem během téměř 30 let učinila, ať už ve sféře exekutivy nebo ve sféře moci soudní, jsem podepsala. Takže je tato má minulost velmi průzračná a je velmi dohledatelná.

Pokud jde o to, co nazývám určitou životní zkušeností a co nesporně potom promítá do určitých profesních postojů, si myslím, že je život, který vedeme každý z nás. Vedla jsem život ženy, která byla dcerou, posléze i matkou, partnerkou a prošla všemi turbulencemi životů, které nás všechny potkávají.

Myslím, že každého z nás všechny tyto životní turbulence určitým způsobem zpracovávají a transformují. Jsem přesvědčena, že v mém případě toto mé životní prožívání vedlo k tomu, že snad mám to, čemu se dá říct – vnímavé srdce.

Dovolím si připomenout jeden biblický příběh, aniž bych chtěla naše jednání protahovat. Když nastoupil na trůn král Šalamoun, vypráví pověst, stal se tedy nejen panovníkem, ale stal se také soudcem svého lidu. Měl možnost požádat svého boha o jakýkoliv výtěžek. Mohl mít splněno jakékoliv přání. Táhne se sama sebe, kdybych se snad ocitla hypoteticky v podobné situaci při aspiraci na funkci ústavního soudce, jaké přání bych mohla vyslovit. Jaké přání bychom mohli formulovat... Bylo by to více moci, bylo by to více úspěchu, třeba více popularity... Král Šalamoun, který se posléze ukázal moudrým panovníkem a moudrým soudcem si přál dvě věci. Vnímavé srdce a schopnost rozeznat dobro od zla. Můžete mi klást otázku, co to je vnímavé srdce a co je to dobro a zlo. Myslím, že vnímavé srdce pro každého soudce, tím spíše pak pro soudce Ústavního soudu znamená být vnímavým k životním příběhům, které jsou v jednotlivých spisech předkládány. A pokud jde o ono dobro a zlo, myslím, že lze tuto věc velmi zjednodušit, a říci, že se jedná prostě o spravedlivý pohled na věc. Samozřejmě o tom, co je spravedlnost, můžeme vést obsáhlý diskurz, a jej tady samozřejmě nepovedu.

Dovolila bych si jenom připomenout slova prvního prezidenta Masaryka, kterému je přičítán výrok o tom, že demokracie je poctivá práce vedoucí k spravedlnosti a že spravedlnost je matematika humanity. K tomuto pojetí spravedlnosti se také hlásím. Ochrana ústavnosti. Ochrana základních práv je pro mě středobodem ochrany demokratického právního státu v materiálním pojetí, jak byl často definován Ústavním soudem. Domnívám se, že ochrana ústavnosti, ochrana základních práv je také základním hodnotovým interpretačním měřítkem pro interpretaci celého právního řádu. Toto je mé pojetí spravedlnosti. Toto je můj přístup k funkci ústavního soudce.

Děkuji za nominaci panu prezidentovi, které si velmi vážím. Prosím, abyste zvážili všechna pro a proti, která mohou být ve prospěch mé kandidatury. Děkuji, pane prezidente, pane předsedo.

**Předseda Senátu Milan Štěch:** Také vám děkuji, paní doktoro. Nyní pokračujeme v rozpravě. Kdo se dále hlásí do rozpravy, prosím, učiňte tak.

Do rozpravy se nikdo nehlásí, takže mi nezbyvá, než rozpravu ukončit.

Pane prezidente, jako navrhovatel, nyní se vás táží, zdali chcete při dnešním vystoupení opět vystoupit. Pan prezident nemá zájem vystoupit. Táží se zpravodaje VVK pana senátora Zdeňka Berky, zda si přeje vystoupit po vystoupení, kterého jsme byli svědky. Nepřeje. Pan garanční zpravodaj Miroslav Antl by měl vystoupit, a říci nám, jak dál budeme postupovat.

**Senátor Miroslav Antl:** Vážený pane prezidente České republiky, vážený pane předsedo Senátu, vážené dámy, vážení pánové, já jsem vyjádřil svoje přesvědčení o tom, že z hlediska historie i čl. 71/2 jednacího řádu Senátu Parlamentu ČR bychom měli hlasovat o tom, zda budeme hlasovat tajně. To je asi jediný závěr.

**Předseda Senátu Milan Štěch:** Ano, děkuji vám, pane předsedo ústavně-právního výboru a garanční zpravodaji. Váš návrh byl přesný a v souladu s našimi pravidly. Takže zazněl návrh ÚPV a VVK, aby se o žádosti

o vyslovení souhlasu se jmenováním soudců Ústavního soudu hlasovalo tajně podle § 71 odst. 2 jednacího řádu Senátu.

Proto budeme o tomto návrhu hlasovat. V této chvíli je nás přítomno aktuálně 72 senátorek a senátorů. Kворum pro přijetí je 37.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

**Hlasování č. 5.** Registrováno 72, kворum pro přijetí 37. Pro návrh se vyslovilo 62, proti 1.

Tento návrh byl přijat. Proto uděluji slovo předsedovi volební komise. Prosím pana senátora Tomáše Kladívko, aby nám sdělil, jak budeme postupovat.

**Senátor Tomáš Kladívko:** Děkuji za slovo. Vážený pane prezidente, vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, před malou chvílí jsme rozhodli o tom, že o žádosti prezidenta republiky a vyslovení souhlasu se jmenováním soudců Ústavního soudu budeme hlasovat – stejně jako v minulosti – tajně.

Dovolím si vás nyní seznámit s průběhem této volby. Po podpisu na prezenční listinu – před vstupem do Prezidentského salonku – obdržíte obálku, jejímž obsahem budou 4 barevně odlišené hlasovací lístky. Konkrétně tedy žlutý hlasovací lístek s pořadovým číslem 1 a se jménem dr. Milada Tomková; bílý hlasovací lístek s pořadovým číslem 1 a se jménem prof. Jan Filip; zelený hlasovací lístek s pořadovým číslem 1 a se jménem prof. Jaroslav Fenyk; a konečně modrý hlasovací lístek s pořadovým číslem 1 a se jménem prof. Vladimír Sládeček.

Souhlas se jmenováním soudce Ústavního soudu vyjádříte zvlášť pro každého z kandidátů na příslušném hlasovacím lístku. Svůj nesouhlas pak vyjádříte přeškrtnutím pořadového čísla 1 – také vždy jednotlivě u každého kandidáta na příslušném hlasovacím lístku.

Platným hlasovacím lístkem bude ten, na kterém bude pořadové číslo 1 buď zakroužkováno, nebo přeškrtnuto křížkem. Jiný, než mnou zmíněný způsob úpravy, bude znamenat neplatný hlasovací lístek.

Do volební urny, a prosím, dávejte pozor, vložíte pouze 4 hlasovací lístky bez této obálky.

Konstatuji, že volební místnost – Prezidentský salonek – je připraven pro volbu. Prosím tedy členy volební komise, aby se dostavili ihned do volební místnosti. Pro informaci předsedajícího schůze uvádím, že vydávání lístků a hlasování potrvá 20 minut a vyhodnocení 15 minut.

Navrhuji tedy, abychom přerušili naši schůzi na zhruba 45 minut.

**Předseda Senátu Milan Štěch:** Takže, pane předsedo, budeme pokračovat v jednání v 11.50 hodin. Souhlasíte? (Ano, souhlas.)

Takže přerušujeme schůzi do 11.50 hodin, kdy proběhne – podle pokynů pana předsedy volební komise, které jsme vyslechli – volba. Ano?

**Senátor Tomáš Kladívko:** Ano, děkuji. To znamená, že volba by začala za 2 minuty, tzn. čas 11.05 hodin; vydávání hlasovacích lístků potrvá 20 minut, tzn. do 11.25 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.03 hodin.)

(Jednání opět zahájeno v 11.51 hodin.)

**Předseda Senátu Milan Štěch:** Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, budeme pokračovat projednáváním přerušného bodu, kterým je žádost prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu PČR se jmenováním soudců ÚS. Nyní uděluji slovo předsedovi volební komise a žádám ho, aby nás informoval o výsledku tajného hlasování.

**Senátor Tomáš Kladívko:** Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil se zápisem z tajného hlasování k žádosti prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu PČR se jmenováním soudců ÚS konaného dne 25. 4. 2013, senátní tisk č. 67.

Volba dr. Milady Tomkové. Počet vydaných hlasovacích lístků 72, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků 72, počet neodevzdaných hlasovacích lístků 0. Pro dr. Miladu Tomkovou bylo odevzdáno 59 platných hlasů.

Konstatuji, že Senát PČR vyslovil souhlas se jmenováním dr. Milady Tomkové soudcem ÚS.

Volba prof. Jana Filipa. Počet vydaných hlasovacích lístků 72, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků 72, počet neodevzdaných hlasovacích lístků 0. Pro prof. Jana Filipa bylo odevzdáno 60 platných hlasů.

Konstatuji, že Senát PČR vyslovil souhlas se jmenováním prof. Jana Filipa soudcem ÚS.

Volba prof. Jaroslava Fenyka. Počet vydaných hlasovacích lístků 72, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků 71, počet neodevzdaných hlasovacích lístků 1. Pro prof. Jaroslava Fenyka bylo odevzdáno 52 platných hlasů.

Konstatuji, že Senát PČR vyslovil souhlas se jmenováním prof. Jaroslava Fenyka soudcem ÚS.

Volba prof. Vladimíra Sládečka. Počet vydaných hlasovacích lístků 72, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků 71, počet neodevzdaných hlasovacích lístků 1. Pro prof. Vladimíra Sládečka bylo odevzdáno 61 platných hlasů. Konstatuji, že Senát PČR vyslovil souhlas se jmenováním prof. Vladimíra Sládečka soudcem ÚS.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

**Předseda Senátu Milan Štěch:** Děkuji vám, pane předsedo. (Potlesk.) Samozřejmě, že všem jmenovaným kandidátům, kteří se zúčastnili našeho jednání, to znamená paní dr. Miladě Tomkové, prof. Janu Filipovi, prof. Jaroslavu Fenykovi a prof. Vladimíru Sládečkovi blahopřeji a přeji jim, pokud budou prezidentem republiky jmenováni, aby se jim v jejich funkci dařilo a plnili ji tak, jak si přejí a jak nám tady sdělili. Blahopřeji. (Potlesk.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, nyní vyhláшуji polední přestávku do 13.00 hodin.

Budeme pokračovat v 13.00 hodin - podle schváleného programu naší schůze.

(Jednání přerušeno v 11.55 hodin.)

(Jednání opět zahájeno v 13.00 hodin.)

*Další část schůze řídil místopředseda Senátu Zdeněk Škromach.*

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, zaujměte, prosím, svá místa, budeme pokračovat v našem jednání.

V úvodu našeho odpoledního jednání bychom přistoupili k některým změnám v programu z hlediska účasti zástupců vlády a ministrů. Jednak mi v úvodu dovoluje ještě omluvit pana senátora Miroslava Krejčku.

Dále bych si dovolil navrhnout změnu pořadu. Navrhuji, abychom nyní projednali body, které předkládá pan ministr vnitra Jan Kubice. Jedná se o senátní tisk č. 30, vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000, a senátní tisk č. K 020/09 - Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Digitální agenda pro Evropu – digitalizace jako hnací síla evropského růstu. O tomto mém návrhu budeme v tuto chvíli hlasovat, pokud není námitek. Námitku nevidím.

Jenom pro upřesnění, v tuto chvíli budeme hlasovat o změně programu, tak jak byla navržena, to je přesun bodů, které uvádí pan ministr Kubice.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proto tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Děkuji.

Hlasování skončilo a já mohu konstatovat, že v **hlasování pořadové číslo 6** se z 39 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 20 pro vyslovilo 29, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Takže můžeme v tuto chvíli přistoupit k projednávání dalšího bodu našeho programu. Tím je

## 2.

### **Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000 (senátní tisk č. 30)**

Vládní návrh jste obdrželi jako senátní tisk č. 30 a uvede nám jej pan ministr vnitra Jan Kubice. Prosím, pane ministře, máte slovo.

**Ministr vnitra ČR Jan Kubice:** Děkuji, pane předsedající. Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Materiál, který je vám předložen, obsahuje návrh na ratifikaci Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu. Cílem úmluvy je poskytnout právní rámec pro co nejširší spolupráci v oblasti prevence a boje s mezinárodním organizovaným zločinem. Úmluva byla otevřena k podpisu dne 12. prosince 2000 v Palermu. V tento den ji také podepsala Česká republika. Některé závazky vyplývající z úmluvy si vyžádaly úpravu právních předpisů. Většina implementačních opatření byla realizována již v prvních letech po podpisu úmluvy. Poté, co byla přijata dlouho očekávaná úprava odpovědnosti právnických osob za jednání, jež úmluva stanoví jako trestná, odpadla poslední překážka k ratifikaci úmluvy.

Úmluva zavazuje smluvní strany, aby kriminalizovaly taková jednání, jako je například účast na skupině organizovaného zločinu, praní špinavých peněz a

korupce. Dále úmluva obsahuje zejména úpravu vzájemné právní pomoci, extradici spolupráce v oblasti trestního řízení a prevence, jakož i speciální úpravou spolupráce za účelem konfiskace výnosů z trestné činnosti. Úmluva je velmi významným dokumentem mimo jiné i s ohledem na to, že ji ratifikovala valná většina členských států OSN. Provádění úmluvy nebude mít bezprostřední dopad na státní rozpočet. Děkuji vám za pozornost.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, pane ministře. Zaujměte, prosím, místo u stolku zpravodajů. Já bych jenom požádal, zda by se mohl v předsálí trošku ztišit hlas, protože je tady hodně velký hluk, který tady nebývá obvyklý. Takže bych požádal v předsálí se bavící, aby snížili hladinu hluku.

Nyní přistoupíme k dalšímu projednávání. Návrh projednal výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 30/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Vladimír Dryml. Garančním výborem je ÚPV. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 30/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Miroslav Antl. Není v sále. Zastoupí ho někdo? Ano, pane senátore, prosím.

**Senátor Miroslav Nenutil:** Vážený pane místopředsedo, vzhledem k přehození programu bych požádal, zdali by nejprve mohl vystoupit zástupce zahraničního výboru, protože pan předseda Antl je na cestě.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Je na cestě, dobře. Vidím, že pan senátor Dryml je připraven. Pan předseda byl rychlejší, než jsme očekávali. Prosím, pane senátore, máte slovo.

**Senátor Miroslav Antl:** Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já se velmi omlouvám, řídil jsem se body programu. Vážený pane ministře, pardon, dobrý den. Pokud jde o legislativní proces k tomuto senátnímu tisku č. 30, gestorem úmluvy je ministerstvo vnitra, což jsme slyšeli. Senátu byla úmluva předložena dne 16. ledna, Poslanecké sněmovně 17. ledna. Senátu byl předložen 16. ledna 2013. Organizační výbor to přikázal jako garančnímu výboru – to už pan vážený místopředseda Senátu konstatoval – a pokud jde o obsah, tak jak jsem v letu zaslechl, pan ministr vám vlastně řekl všechno obsahové. Měli jsme jedinou ne připomínku, ale otázku. Otázka byla zodpovězena panem prvním náměstkem pana ministra vnitra. V tuto chvíli vás mohu seznámit s obsahem 31. usnesení našeho ÚPV Senátu PČR, který vám, i mně, doporučuje dát souhlas k ratifikaci projednávané úmluvy, mě pověřil coby zpravodaje a mě pověřil coby předsedu ÚPV, abych seznámil pana předsedu Senátu s tímto rozhodnutím, což jsem učinil.

Děkuji za pozornost a omlouvám se za zdržení. Dohnal jsem to právě teď, doufám.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, pane senátore, zaujměte prosím místo u stolku zpravodajů. Jako další projedná tento návrh i výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost a pan senátor Vladimír Dryml vystoupí jako zpravodaj tohoto výboru. Prosím, pane senátore, máte slovo.

**Senátor Vladimír Dryml:** Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové. Výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost dne 19. března 2012 odsouhlasil a dal doporučení Senátu Parlamentu ČR dát



souhlas k ratifikaci předložené Úmluvy, určil zpravodajem mně a pověřil předsedu výboru senátora Jozefa Regece, aby s tímto usnesením seznámil předsedu Senátu. Jenom krátce bych chtěl říci, že je důležité, že ČR přistupuje k této ratifikaci boje proti organizovanému nadnárodnímu zločinu. Je to Úmluva OSN.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, pane zpravodaji. Nyní otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu uzavírám. Předpokládám, že se nebude chtít vyjádřit ani pan ministr, ani pan zpravodaj a můžeme – nechtějí se vyjádřit – můžeme přistoupit ke hlasování o tom, že Senát dává souhlas s ratifikací. Já ještě pozvu ty, kteří nejsou v tuto chvíli přítomni.

Nyní budeme hlasovat o tom: Senát dává souhlas s ratifikací Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000. V sále je v tuto chvíli přítomno 52 senátorek a senátorů, potřebné kvorum pro schválení je 27. Zahajuji hlasování.

Kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Děkuji. Hlasování skončilo.

Já mohu konstatovat, že v **hlasování pořadové číslo 7** se z 53 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 27 pro vyslovilo 43, proti nebyl nikdo, návrh byl přijat.

Děkuji pánům zpravodajům, děkuji i panu ministrovi, a tím jsme tento boj projednali.

Přistoupíme k dalšímu bodu našeho jednání a tím je

### 3.

#### **Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Digitální agenda pro Evropu - digitalizace jako hnací síla evropského růstu (evropský senátní tisk č. K 020/09)**

Materiál jste obdrželi jako senátní tisk č. K 20/09 a K 20/09/01. Požádal bych pana ministra, Jana Kubiceho, aby nás s těmito materiály seznámil. Prosím, pane ministře, máte slovo.

**Ministr vnitra ČR Jan Kubice:** Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové. V loňském roce byla podrobena přezkumu strategie digitální agenda pro Evropu pro období 2010 až 2020, jejímž cílem bylo vytvoření tak zvaného jednotného digitálního trhu, na kterém nebudou existovat bariéry mezi členskými státy, čímž bude navázáno na dlouhodobé úsilí Evropské unie v rámci volného pohybu, osob, zboží, služeb a kapitálu. Tento přezkum ukázal, že přes řadu pozitivních výsledků přetrvávají v této oblasti mezi jednotlivými členskými státy značné rozdíly, jež vyžadují aktivní opatření na úrovni evropské politiky. Digitální trh v Evropě zůstává roztržitý a tempo růstu rozvoje členských států se podstatně liší. Evropa v oblasti informačních a komunikačních technologiích pokulhává za technologickými velmocemi, jako je Japonsko, Jižní Korea či USA. Z tohoto důvodu je zcela nezbytné zvýšit úsilí o dosažení účinného cyklu propojení infrastruktury obsahu služeb, trhu a inovací zaměřených na zvýšení produktivity a růstu.

Komise proto přijala v prosinci loňského roku Sdělení digitální agenda pro Evropu – digitalizace jako hnací síla evropského růstu. Toto Sdělení přezkoumává cíle původní digitální agendy v zájmu dalšího rozvoje digitální ekonomiky v klíčových oblastech a uvádí nové oblasti digitální agendy, na které je nutno se zaměřit. Ministerstvo vnitra přikládá uvedené problematice mimořádnou důležitost. Aktualizaci digitální agendy vítáme, neboť jsme si vědomi, že je třeba zvýšit investice do širokopásmové infrastruktury a zajistit, aby se digitální oblast co nejvíce podílela na oživení v Evropě. V zásadě souhlasíme i s navrhovanými opatřeními, která jsou v obecné rovině v tomto Sdělení představena. Detailní pozice jednotlivým avizovaným opatřením se nicméně bude vytvářet průběžně až po jejich konkretizaci ze strany Komise, případně po jejich podrobné analýze.

Digitální agenda nebude mít sama o sobě dopad na právní řád České republiky. Ten by mohly mít až nové instrumenty, pokud budou v souvislosti s tímto dokumentem přijaty. Vzhledem k poměrně obecné rovině učiněných doporučení není možné vyčíslit dopad na státní rozpočet.

Závěrem bych rád připomenul, že digitální agenda představuje průřezovou problematiku, zasahující do mnoha odvětví a k její implementaci na národní úrovni bylo, je a nadále bude třeba úzké spolupráce celé řady resortů, zejména Ministerstva průmyslu a obchodu, které je kompetentní za oblast jednotného trhu, digitální ekonomiky a rozvoje vícerychlostního internetu. Děkuji za pozornost.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, pane ministře. Výborem, který projednal tyto materiály, je výbor pro záležitosti EU. Ten přijal usnesení, které máte jako senátní tisk č. K 20/09/02. Zpravodajem výboru je pan senátor Jaroslav Doubrava, kterého nyní žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore, máte slovo.

**Senátor Jaroslav Doubrava:** Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, vážení. Já myslím, že je zbytečné po vystoupení předkladatele, abych předčítal celou svou zpravodajskou zprávu. Nicméně dovoluji mi, abych celou problematiku velmi krátce shrnul.

Komise Sdělení předepisuje některé iniciativy, nové iniciativy a hodlá uskutečnit zaručením za účelem dosažení ambiciózních cílů v oblasti informačních a telekomunikačních technologií. Správně poukazuje na skutečnost, že existuje riziko značného zaostávání Evropy za ostatními světovými ekonomickými mocnostmi v oblasti rozvoje moderních technologií, ostatně, jak o tom hovořil i můj předřečník. Ty mají potom značný podíl a potenciál pro podporu hospodářského růstu a zaměstnávají nikoliv bezvýznamnou část pracovní síly EU. Komise proto navrhuje několik sad opatření, v nichž snad nejdůležitější bude bezpochyby analýza situace na poli autorských práv, rozvoj infrastruktury a veřejných ekonomických služeb a posílení kybernetické bezpečnosti.

Co se týče modernizace právního rámce autorských práv, případná nová opatření by neměla v žádném případě ohrožovat svobodu uživatelů internetu, rozvoj okruhu mezinárodní smlouvy, který byl do značné míry způsoben přehnanými obavami z jejich nezamýšlených důsledků, prokázal, že veřejnost je na jakékoliv úpravy současných pravidel velice citlivá. Při přijímání nových pravidel se pak musí dbát na zájmy spotřebitelů. Ve světě internetu se rok od roku zvyšuje riziko zneužití osobních údajů pro nejrůznější podvody. Série napadení populárních internetových českých stránek v březnu letošního roku ukazuje, že kybernetická bezpečnost a ochrana uživatelů elektronických služeb

musí mít prioritu. Je tedy chvalitebné, že Komise chválí tento aspekt jako jeden z klíčových prvků nové digitální agendy.

Konkrétní legislativní návrhy již byly publikovány a Senát se jimi již zabýval. Rovněž je nutné vzít v potaz existenci digitální propasti, která znamená, že užívání počítačů a internetu není rozhodně pro velké části populace samozřejmostí. V hypotetickém případě by se například výkon klíčových veřejných služeb zcela přesunul na internet, existuje však značné riziko, že by především starší občané a nízkopříjmové skupiny nemohli tyto služby využívat.

Jádrem elektronizace veřejné správy proto musí být také snaha překonat a obecně – v uvozovkách – zasypat digitální propast.

Výbor pro evropské záležitosti se touto materií zabýval na své 9. schůzi dne 27. března letošního roku a přijal k němu své 77. usnesení. Je to usnesení ke Sdělení Komise Evropského parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Digitální agenda pro Evropu – digitalizace jako hnací síla evropského růstu, senátní tisk K 020/09. Po úvodní informaci Pavla Koláře, náměstka ministra vnitra zpravodajské zprávě senátora Jaroslava Doubravy a po rozpravě výbor za prvé přijímá ke Sdělení Komise Evropského parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výborů regionů Digitální agenda pro Evropu – digitalizace jako hnací síla evropského růstu doporučení, které je přílohou tohoto usnesení.

Za druhé doporučuje Senátu Parlamentu ČR, aby se ke Sdělení Komise Evropskému Parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálním výboru a Výboru regionů Digitální agenda pro Evropu – digitalizace jako hnací síla evropského růstu, vyjádřil ve smyslu doporučení přijatého výborem.

Za třetí určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR, mně, senátora Jaroslava Doubravu.

Za čtvrté pověřuje předsedu výboru senátora Miroslava Krejčtu, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR.

Nyní tedy Doporučení k vyjádření Senátu Parlamentu ČR ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Digitální agenda pro Evropu – digitalizace jako hnací síla evropského růstu.

Myslím, že jednodušší název už vymyslet nikdo nemohl.

Senát Parlamentu ČR

I.

1. uvědomuje si klíčový význam informačních a komunikačních technologií pro konkurenceschopnost evropské ekonomiky.

2. Podporuje proto iniciativy EU, jejichž cílem je budování počítačových sítí, zvyšování počítačové gramotnosti, rozvoj elektronických služeb veřejné správy, posilování kybernetické bezpečnosti a dokončení jednotného digitálního trhu.

3. Poukazuje na značný deficit klíčové síťové infrastruktury, který v některých oblastech moderních telekomunikačních technologií vykazují nové členské státy včetně ČR.

4. Navrhuje proto v souladu s dlouholetou pozicí Senátu, formulovanou například v usnesení č. 530 z 29. února 2012 k tak zvaným transevropským telekomunikačním sítím, aby se při výběru konkrétních projektů výstavby infrastruktury zohlednila odlišná hospodářská úroveň jednotlivých států EU, a to například v míře spolufinancování, aby bylo možné výše zmíněný deficit urychleně dorovnat.

II.1.Zastává názor, že hlavní směry rozvoje transevropských telekomunikačních sítí musí respektovat národní strategie rozvoje širokopásmových sítí a elektronické veřejné správy.

2. Připomíná nedávnou sérii kybernetických útoků na důležité webové servery, které je na několik okamžiků vyřadily z provozu, přičemž ani soustředěná práce vyšetřovatelů zatím nedokázala případ osvětlit.

3. Doplnuje, že ve světě internetu se rok od roku zvyšuje riziko i četnost případů zneužití osobních údajů nebo závažných podvodů.

4. Považuje za zásadní, aby byly osobní údaje občanů přísně chráněny před zneužitím, přičemž citlivé informace, například o zdravotním stavu, nesmí být v žádném případě přístupné na veřejných portálech.

5. Doporučuje proto, aby se EU při budování jednotného digitálního trhu zasadila o co největší ochranu zájmů spotřebitelů a aby se kybernetická bezpečnost a ochrana uživatelů elektronických služeb stala prioritou.

6. Upozorňuje na skutečnost, že pro řadu obyvatel EU není používání elektronických komunikačních prostředků zdaleka samozřejmostí, je to takzvaná digitální propast, a proto je nutné při postupném přesouvání veřejných služeb na internet dbát na to, aby některé skupiny obyvatel nezůstaly od služeb veřejné správy odříznuty.

7. Navrhuje v souladu s usnesením Senátu č. 77 z 26. října 2012 k nařízení o elektronické identifikaci, aby se ve všech připravovaných iniciativách zachovával princip technologické neutrality, který zajistí, že žádné technologické řešení nedostane z právního hlediska přednost.

8. Varuje před unáhlenými legislativními zásahy do právního rámce ochrany duševního vlastnictví na internetu, přičemž nové legislativní iniciativy by neměly bezdůvodně omezovat nebo ohrožovat svobody uživatelů internetu a měly by naopak podporovat konkurenceschopnost podnikatelů EU.

III. 1. Žádá vládu, aby Senát informovala o tom, jakým způsobem zohlednila toto stanovisko a o navazujících iniciativách.

2. Pověřuje předsedu Senátu, aby toto usnesení postoupil Evropské komisi.

Tolik usnesení výboru pro evropské záležitosti. Já vás, vážené kolegyně a kolegové žádám o podporu tohoto usnesení. Děkuji za pozornost.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, pane senátore, zaujměte, prosím, místo u stolku zpravodajů. Já otevírám rozpravu k tomuto bodu, do které se nikdo nehlásí, takže rozpravu uzavírám. Předpokládám, že pan ministr ani pan zpravodaj se nechtějí vyjádřit, můžeme tedy přistoupit k hlasování.

Nyní budeme hlasovat o návrhu tak, jak ho přednesl pan senátor Jaroslav Doubrava a tak, jak je uveden v senátním tisku K 20/09/02. V sále je v tuto chvíli přítomno 61 senátorek a senátorů, potřebné kvorum je 31. Zahajuji hlasování.

Kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Děkuji, hlasování skončilo.

Já mohu konstatovat, že v **hlasování pořadové číslo 8** se z 62 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 32 pro vyslovilo 53, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme projednali tento bod. Já děkuji panu ministrovi, děkuji i pánům zpravodajům.

Jako další bod našeho programu máme

#### 4.

### Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2011 (senátní tisk č. 31)

Tuto zprávu jste obdrželi jako senátní tisk č. 31. Trošku jsem byl překvapen tlustým spisem, který jsme obdrželi. Předpokládal jsem, že ministerstvo životního prostředí papírem šetří, ale vypadá, že asi ne... Možná pan ministr (smích).

Já bych tedy požádal pana ministra životního prostředí pana Tomáše Chalupu, aby nás seznámil s touto zprávou. Prosím, pane ministře, máte slovo.

**Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa:** Vážený pane místopředsedo, paní senátorky, páni senátoři, dobré odpoledne, děkuji pěkně za možnost opět před vás předstoupit se zprávou o stavu životního prostředí. Asi největší změnou z hlediska uživatelského je, že tato zpráva již není v tištěné knižní podobě, ale pouze v podobě elektronické, což umožňuje mnohem lepší distribuci každému v podobě elektronické verze, aby se na ni mohl podívat.

Tato zpráva byla projednána vládou 12. prosince. To zhruba roční zpoždění je proto, že určitou dobu trvá, než sesbíráme data a dáme je do tohoto materiálu. Zpráva už několik let po sobě je ustálená v tom, že hodnotí 36 základních indikátorů. Právě proto, abychom se soustředili na ty hlavní a mohli je mezi sebou srovnávat. Dívám-li se na stoly ctěných paní senátorek a senátorů, vidím, že tam máte některé vytažené tabulky pro představu, jak zpráva vypadá a které věci jsou hodnoceny. Proto se v téhle věci budu zaměřovat pouze – z našeho pohledu – nejdůležitější věci.

Asi není pochyb o tom, že kvalita ovzduší je největším problémem ČR. Proto jí také tato zpráva věnuje největší pozornost. A budiž konstatováno, když se podíváte na grafy č. 2 či 1; nebo na graf č. 3, tak uvidíte, že situace v ČR – a zejména podle grafu č. 2 je vidět, že kvůli meteorologickým podmínkám byla v loňském roce z hlediska největšího problému (tedy tuhých znečišťujících látek PM 10 a PM 2,5) nejhorší resp. horší než v letech minulých.

Stávající situace je taková, že v roce 2011 – 50,8 % obyvatel ČR žilo v oblasti, kde došlo k nadlimitní koncentraci, což je zhruba o 2 procentní body nárůst oproti minulé zimě; na druhou stranu podíváte-li se na tabulku, tak je vidět, že sezóny 2005 či 2006 byly mnohem horší než předchozí a že z velké části to není v rukách člověka, o jakou meteorologickou situaci jde.

Uvedl bych zde ještě údaj o aktuální zimě, který by mohl ještě vytvořit nějakou představu. Tedy topná sezóna 2011/2012 nám skončila 31. března. My jsme údaj prezentovali minulý týden. Hledali jsme nějaký objekt, který bude nejméně srozumitelný veřejnosti. V ČR máme 53 stanic plošně rozmístěných po území, které monitorují rozsah prachových částic a výskyt nadlimitních hodnot. Možná, že pro hodnocení je zajímavý údaj, že srovnáme-li topnou sezónu 2012/2013, tedy ta, co právě skončila, versus 2011/2012, pak zjistíme, že v té právě skončené bylo v ČR jen asi 44 dní po dobu topné sezóny, kdy ani jedna ze stanic nezaznamenala nadlimitní množství prachových částic. V uplynulé topné sezóně 2011/2012 takových dní bylo 75. To je asi údaj důležitý; podle našeho názoru nejdůležitější; a ukazuje, že ovzduší je, a opravdu zůstává, tím největším problémem. Materiál se také zabývá např. otázkou podílu obyvatelstva, které je napojeno na kanalizaci resp. na stav toků v ČR. Graf č. 6, který také máte, ukazuje, jak výrazně se změnil v poslední dekádě či dvou stav toků v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, a myslím, že je potřeba sdělit, že je to pozitivní údaj.

Zkrátka to, že v drtivé většině měst v ČR je dnes kvalita řek městy protékajícími je buď v úrovni "neznečištěná" anebo jen "mírně znečištěná" či "znečištěná" – čili ty nejnižší stupně; je kvalitativní posun oproti stavu, který jsme měli ještě před 20 lety.

Tabulka č. 7, také ji máte před sebou, ukazuje stále narůstající podíl domácností v ČR, které jsou napojeny na kanalizaci s čistírnou odpadních vod. Klesající podíl těch, u kterých jsou sice s kanalizací bez čistírny, a ještě více klesající podíl těch, kteří na kanalizaci napojeni nejsou.

Z hlediska odpadového hospodářství, které je často předmětem debat, je zajímavé sledovat, že žijeme v jakémsi trendu částečně daném také vývojem spotřeby domácností, který ukazuje, že sice v oblasti odpadů mezi léta 2003 až 2011 došlo k 15procentnímu snížení celkové produkce, ale v posledních letech jsme víceméně v konstantních hodnotách, které se liší jen velmi málo od roku 2005 do roku 2011.

Také z hlediska materiálové spotřeby i z hlediska recyklace je vývoj postupný, pomalý, ale pozitivní.

Ještě mi dovoluji uvést jeden údaj, ať neuvádím všech 36, když je v té hezky zpracované zprávě, a to je věc, o které se aktuálně v ČR hodně diskutuje, tedy vývoj podílu elektřiny z obnovitelných zdrojů, který zkrátka, a to všichni vidíme, zažívá významný vliv a prožívají to obyvatelé ČR.

Graf č. 10, který rovněž máte před sebou, ukazuje, jakým způsobem v jednotlivých letech došlo k výraznému nárůstu obnovitelných zdrojů energie – je to oranžový sloupec – ve všech jejích druzích. Nárůst je skokový! Jen pro vaši představu, v roce 2011 podíl elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů dosáhl 8,5 %, tedy dosáhl hranice, ke které jsme se zavázali, která je 8procentní. Tady je třeba zmínit ještě jednu záležitost. Z 91 % se na nárůstu podílí fotovoltaika. Když se podíváte na tento graf – tak ukazuje – to dole jsou vodní elektrárny, u kterých zásadní vývoj nezažíváme, a kdybychom pokračovali v letech nazpátek, bude úroveň víceméně stejná pro výrobu elektřiny 30 let zpátky. To ostatní jsou proměnné nárůstu. A tady tento tmavý údaj – je údaj, který ukazuje meziroční nárůst fotovoltaiky. Z 91 % se na růstu podílu obnovitelných zdrojů energií podílela fotovoltaika. Ne náhodou pak platí údaj, který se často uvádí, že ze 40 mld., což je "nějaká forma" nákladů, ať už z hlediska 10 mld. státního rozpočtu a 30 placeno spotřebiteli, tak z nich jsou 3/4 spojené s fotovoltaikou.

Tedy, pane místopředsedo, mám za to, že takto je zpráva popsána věrohodně. Myslím, že je to velmi přehledný materiál. Je i dobře hodnocen v zahraničí ve srovnání s podobnými zprávami, jak je vidíme u ostatních institucí.

Dovoluji si doporučit ctěnému Senátu, aby tento materiál přijal. Děkuji.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, pane ministře, zaujměte, prosím, místo u stolku zpravodajů. Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání této zprávy VUZP. Výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 31/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Ivo Bárek, ale toho zastoupí pan senátor Martin Tesařík. Prosím, pane senátore, máte slovo.

**Senátor Martin Tesařík:** Vážený pane ministře, vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, jak už bylo řečeno, zastupuji našeho pana předsedu výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí kolegu Ivo Bárka. A proto hned v úvodu bych odkázal na předchozí vystoupení pana ministra, který tady velmi přesně a obsáhle popsal důležitý materiál, kterým bezesporu zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2011 je. Je také

jasné, a bylo to řečeno v úvodu, že zpráva o životním prostředí České republiky je na základě zákona č. 123/1998 Sb., zákon o právu na informace a o životním prostředí a dále dle usnesení vlády č. 446/1994 každoročně předkládána ke schválení vládě České republiky a následně k projednání Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu ČR.

Jedná se o komplexní hodnotící dokument posuzující stav životního prostředí v České republice včetně všech souvislostí.

Počínaje zprávou o životním prostředí České republiky za rok 2005 je zpracováním dokumentu pověřena CENIA, Česká informační agentura životního prostředí. Zpráva za rok 2011 byla vládou ČR projednána a schválena 12. prosince 2012 a poté dána na vědomí oběma komorám Parlamentu ČR.

Jak už bylo řečeno, výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí projednával tuto zprávu na své 6. schůzi, která se konala dne 7. března 2013. K této zprávě byl předložen senátní tisk č. 31, a dovoluji vám, abych přečetl usnesení tohoto výboru:

Po úvodním slově zástupce předkladatele Ing. Martina Fröhliche, prvního náměstka ministra životního prostředí, zpravodajské zprávě senátora Ivo Bárka a po rozpravě výbor:

1. doporučuje Senátu Parlamentu ČR vzít na vědomí zprávu o životním prostředí v roce 2011,

2. určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátora Ivo Bárka,

3. pověřuje předsedu výboru senátora Ivo Bárka, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR.

Tolik v tomto okamžiku moje zastupující zpravodajská zpráva a děkuji vám za pozornost.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, pane senátore, zaujměte, prosím, místo u stolku zpravodajů.

A nyní otevírám rozpravu k tomuto bodu, do které se hlásí pan senátor Vladimír Dryml. Prosím, pane senátore, máte slovo.

**Senátor Vladimír Dryml:** Vážený pane předsedající, pane ministře, senátorky, senátoři, chtěl bych se pana ministra zeptat, jak je to možné, že v roce 2013 se zabýváme v podstatě zastaralými tabulkami a zastaralou zprávou, jestli nebylo možné to předložit dříve. Winston Churchill říkal, že věří pouze takovým statistikám, které si sám zfalšuje. Chtěl bych jenom říci, v některých případech, jako jsou odpady, na co tedy máme hlášení, když hlášení o nebezpečných odpadech a jiných odpadech se musí dávat v určitých časových pásmech a statistická data jsou rozhodně známa již na konci roku 2011, jestli agentura CENIA je soukromá agentura, pane ministře, nebo je to státní agentura, jestli prošla výběrovým řízením a za jakou cenu dělá takovéto statistiky.

To samé jsou obnovitelné zdroje, protože všichni dobře víme, že až teprve na konci roku 2012 enormně nastoupilo připojování z fotovoltaických elektráren, to znamená, že také tato tabulka nemá moc vážného významu.

A třetí věc jsou kanalizace, kde do provozu šly některé velké kanalizační celky, financované z peněz Evropské unie, a ty jsou jasně zlimitovány určitými termíny. Tak proč se tedy nedostaly do této tabulky? A jestli příště v roce 2014 nám budete předkládat tabulky z roku 2012, anebo že se možná pokusíte o to, aby to byly tabulky z roku 2013?

Jak vy se na to díváte, pane ministře, jestli to zvládnete?

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, pane senátore. Jako další se do rozpravy hlásí pan senátor Jan Hajda. Prosím, pane senátore, máte slovo.

**Senátor Jan Hajda:** Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážená kolegyně, vážení kolegové. Měl bych dotaz na pana ministra: Na stránce č. 7 je vývoj podílu obyvatel připojený na kanalizaci s čistírnou odpadních vod. V roce 2011 je to 78 %. Myslím si, že toto je velice chvályhodná činnost, ovšem nese to s sebou jeden velký problém – pokud jde o čističky odpadních vod, které byly stavěny nebo budovány jako první a jimž dochází životnost, tak malé obce nejsou schopny toto obnovit z vlastních zdrojů. A pokud nejsou zařazeny, že tlak na peníze na dotace je velký, ale tyto by měly být podle mého názoru přednostně zařazeny, poněvadž co potom starostové mají dělat? Pustí to do polí, poněvadž obec, která má rozpočet šest, sedm milionů, není schopna dát 30 milionů na obnovu celé čističky odpadních vod. To je můj dotaz.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, pane senátore. A opět se hlásí pan senátor Vladimír Dryml. Prosím, pane senátore, máte slovo.

**Senátor Vladimír Dryml:** Vážený pane předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové, nechci dlouho zdržovat, ale jestli by nestálo za úvahu, pane ministře, když vy byste se možná na ministerstvu řídili heslem, vím, že nemůžete za všechno vy, že někdy méně znamená více, jestli statistik není tolik, že jsme přestatistikováni a pak nestíháme některé termíny. A jestli byste se nepodíval, jaké termíny jsou tedy nařizeny na ministerstvu životního prostředí na odevzdávání těchto statistik, protože v jiných odvětvích statistiky jsou také čím dál tím více, zatěžuje to naše podnikatele, je to i určitá finanční zátěž, a výsledky z toho pak nemusejí být vždycky přínosné anebo relevantní.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, pane senátore. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu uzavírám. A požádal bych pana ministra o slovo a vyjádření k rozpravě.

**Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa:** Děkuji pěkně za vznesené dotazy. Ke dvěma dotazům pana senátora Drymla. Za prvé, musím říci, že i když vás to asi neuspokojí, popravdě řečeno, mě to také neuspokojuje, tak tady dochází k poměrně zásadnímu posunu v čase, kdy to bylo projednáváno. Když jsem měl tu čest předkládat první zprávu za rok 2009, tak jsem ji předkládal v listopadu roku 2011. Stav je zkrátka ten, že tyto materiály jsou pozdě. Myslím si, že někdy je to z důvodů objektivních, ale někdy také z důvodů řekněme pomalého procesu, který má být, a snažíme se tento proces zrychlit.

Co se týká toho, co to je za agenturu. Není to soukromá firma, CENIA je subjekt zřízený ministerstvem jako státní agentura pro informace v oblasti životního prostředí. Musím říci, že tato agentura má nové vedení, nedávno jmenované, právně s ambicí dovést ji řekněme do stavu, který bude více klientsky vstřícný, méně teoretický, více praktický a nebude sbírat data, která nikdo nepotřebuje.

To je k tomu druhému dotazu. Musím tedy říci, že sdílím názor, že v řadě případů snaha po kvalitě kvalitou vykoupena není, že data jsou sbírána stejná více subjekty od stejných poskytovatelů dat a vedou pouze a jedině k jejich administrativní zátěži.



Stav odpadového hospodářství, kdy původce vykazuje třem různým subjektům to samé, pokaždé jiné tabulky, je podle mého názoru velmi špatný a mojí ambicí je tento systém snížit. Osobně se domnívám, že by tato data měla být postupně shromažďována Českým statistickým úřadem, nikoli k tomu paralelně zřízenou speciální organizací ministerstva životního prostředí, i když férově musím přiznat, že moji, řekněme délesloužící kolegové na ministerstvu životního prostředí tento názor nesdílejí.

Co se týká otázky, proč tam je třeba kanalizace a nejsou tam uvedeny ty projekty. No, protože je to zpráva za rok 2011, těžko ji můžeme ovlivnit. Trochu bych s vámi polemizoval v množství zapojených fotovoltaických elektráren. Ten boom byl právě v roce 2011 největší, v roce 2012 pokračoval, ale zlomový údaj, který jsme řešili, byl v roce 2011.

Pro pana senátora Hajdu pokud jde o malé obce. Mohu říci snad jen jediné. Ministerstvo životního prostředí nyní pracuje na dokončení programového dokumentu k novému programu životního prostředí pro nové programovací období a jeho součástí je samozřejmě osa vodohospodářství a naší ambicí je – ale prosím, ale opravdu pojem ambice teď ten správný, protože se to musí vyjednat a notifikovat, takže to je spíš náš vstupní pohled do debaty – aby se za prvé odstranila bariéra počtu přepočtených obyvatel, to znamená, aby bylo možné i pro malé obce se tohoto systému účastnit. A za druhé, abychom se mohli zaměřit nejenom tak zvaně na špinavou vodu, tedy v kanalizaci, ale také na vodu čistou, protože zejména v malých obcích jsou to projekty, kde je účelné nejenom kanalizovat, ale také přivést rozvod vody, protože v řadě případů není ani to vzájemně ten systém dnes odmítá. Není to velký podíl obyvatelstva, těchto obcí není tolik, ale na druhou stranu stále ještě jsou.

Tolik k těmto dvěma vystoupením a dotazům.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji a zeptám se pana zpravodaje, zda si přeje vystoupit? Nepřeje, děkuji.

Obecnou rozpravu jsem již ukončil a můžeme nyní přistoupit k hlasování.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj a jak je obsaženo v senátním tisku 31/1.

V sále je v tuto chvíli přítomno 61 senátorek a senátorů, potřebné kvorum je 31.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Děkuji.

Hlasování skončilo a mohu konstatovat, že v **hlasování pořadové číslo 9** se z 61 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 31 pro vyslovilo 55, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme skončili projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi, děkuji i panu zastupujícímu zpravodaji.

A nyní přistoupíme k dalšímu bodu našeho programu, kterým je

**5.**  
**Zpráva Komise Evropskému parlamentu**  
**a Radě Stav evropského trhu s uhlíkem v roce 2012**  
**(evropský senátní tisk č. K 010/09)**

Materiál jste obdrželi jako senátní tisk č. K 010/09 a K 010/09/01. Požádal bych pana ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, aby nás seznámil s tímto materiálem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

**Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa:** Pane místopředsedo, dámy a pánové, není to poprvé, co na toto téma zde v Senátu hovořím. Už jsme o tom mluvili asi dvakrát nebo třikrát. Asi je dobré popsat, v jaké jsme situaci. 1. ledna letošního roku byl spuštěn nový systém obchodování a i když tato zpráva popisuje stav uhlíku za rok 2012, má přímou vazbu na rok 2013.

Fakticky situace aktuálně je následující: Tak jak jsem zmínil již minule, na sedmileté období 2013 až 2020, bylo v roce 2009 směrnicí pro každou jednotlivou členskou zemi podle v té době spočítaného množství vypouštěného látek CO<sub>2</sub>, tedy na každou tunu alokováno definované množství povolenek. Mezitím došlo ke snížení emise, tedy množství vypouštěných látek a zároveň ke snížení hospodářské výroby či produkce. Logickým důsledkem toho je, že v tuto chvíli je identifikováno, že na toto období bylo přiděleno do národních registrů zhruba o 1,5 až 2 miliardy tun CO<sub>2</sub> na sedmileté období víc, než kolik je reálná produkce, což přirozeně vede podle základních železných zásad ekonomiky k tomu, že cena na systému emisního obchodování drasticky spadla. Jestliže v roce 2011 se pohybovala kolem 10 eur, tak dneska je 3 eura.

Celý loňský rok Evropská komise spolu s členskými státy vedla diskusi, zda k tomu dojde, a došlo, a jakým způsobem na to reagovat.

Minule jsme tady hovořili o tom, že byl navrhován backloading, set a side, tedy dočasné odejmutí části povolenek, ten backloading dočasný by představoval zhruba 900 milionů jednotek a přesun z prvních dvou let obchodování na poslední tři roky, tedy z let 2013, 2014 na roky 2018, 2019, 2020, co by to pro nás mohlo znamenat, to tady bylo minule předmětem diskuse nebo set a side, tedy trvalé odejmutí nějakého množství povolenek a tím stimulace ceny.

Aktuální situace, což jste asi také zaznamenali, je taková, že k překvapení všech, zejména pak Evropské komise, Evropský parlament, který dosud vždy vystupoval jako – teď mi dovozte parafrázi – nejzelenější ze všech zelených evropských institucí, neschválil návrh na systém backloadingu. Pro vaši představu, abychom si udělali, co se vlastně v Evropském parlamentu stalo. Hlasování proběhlo 16. dubna. Návrh zněl, kdo je pro zamítnutí návrhu backloadingu. Tento návrh prošel tím, že se pro něj vyslovilo 334, zatímco proti bylo 315.

Zajímavé je sledovat pozici jednotlivých zástupců členských států v hlasování, protože jestli to je o tom, že se na jedné straně vytváří pozice řekněme národních vládních pozic, kdy Česká republika drží pozici neutrální, a jsou země, které jsou, řekněme, pozitivní, tlačí na to, prosazují, aby byl uveden backloading v život, jako je Francie, Británie, Dánsko, Itálie, Belgie, či německý ministr životního prostředí, tak pak jsou země, které jsou zásadně negativní. Negativních ale je v tuhle chvíli se sdíleným stanoviskem pouze Polsko, Řecko, Kypr, a řekněme neutrálním až negativním státy jako Bulharsko či Rumunsko.

Z hlediska hlasování to bylo tak, že ani ty země, které velmi silně vystupují pro tento systém, nezískaly podporu svých za jejich zemi zvolených

poslanců Evropského parlamentu, takže na příklad Britové dominantně hlasovali většinově pro zamítnutí systému backloadingu. Německý poměr byl 48 pro backloading, 42 proti, rakouský byl 7 pro, 9 proti, Španělsko 15 pro, 10 proti, Francie 45 pro, 27 proti, Itálie 23 pro, 46 proti, Spojené království 31 pro a 38 proti.

Fakticky tedy tento návrh Evropským parlamentem neprošel.

Jaká jsou uvažována další opatření, tak jak vyplývají z této zprávy Komise? Je jich několik. Jedním z těchto parametrů je úvaha nad tím, že by jednotlivé členské státy ještě v průběhu do roku 2020 a následně do roku 2030 zvýšily tempo snižování emisí CO<sub>2</sub> samy o sobě, z 20 % na 30 %, resp. z 20 % na 40 % do roku 2030.

Další úvahou je, že by namísto backloadingu došlo rovnou k trvalému odnětí nějakého množství povolenek, tak jak jsem o něm mluvil. Další úvahou je, že by se změnil systém ročního minárního poklesu. Je to tak, že každý stát, jak jsem řekl, dostává na sedmileté období přidělené množství povolenek. A to je ještě danou směrnicí rozpočítáno na každý jednotlivý rok, přičemž předchozí rok je vždycky větší než rok následující, protože má docházet k plynulému poklesu. Tedy jinak řečeno, že by tento pokles byl radikálnější.

Další z úvah je, jak zlepšit situaci na evropském trhu a posílit konkurenceschopnost, to teď říkám v uvozovkách, tj. že by se systém rozšířil na odvětví, na kterých dnes ještě není. A i ta by se zahrnovala do toho systému, tím pádem by se stalo více plátců, tedy těch, kteří musí koupit, čímž by se mohla stimulovat cena, myšleno tím zejména podniků. Nebo by to znamenalo, že by se omezil přístup z mezinárodních trhů, aby se opět zmenšila nabídka a posílila poptávka.

Spolu s tím Evropská komise v minulých dnech prezentovala strategii, která byla diskutována na Radě ministrů životního prostředí na neformálním zasedání nyní v pondělí a v úterý, a která řeší otázku úvahy, jakým způsobem řekněme ještě zrychlit evropské úsilí o to, ukázat celému světu, že to myslíme s bojem s klimatickou změnou vážně, a to tím způsobem, že by se zvedly jednotlivé závazky. Jak asi víte, Evropská unie a její členské státy se v minulosti zavázaly k 20procentnímu podílu, tedy k 20procentnímu snížení CO<sub>2</sub>, k 20procentnímu podílu OZE na výrobě elektřiny a k 20procentnímu zvýšení energetické účinnosti.

Za Českou republiku jsem nyní v úterý prezentoval pozici, kterou lze shrnout zhruba tímto způsobem:

Za prvé, nedovedeme si představit, že by v České republice došlo k dalšímu nárůstu OZE. Už teď je tento problém větší, než si dovedeme představit.

Za druhé, nedovedeme si představit, že bychom se zavázali k dalšímu zvyšování závazku v oblasti posilování energetické účinnosti budov, přičemž říkám, že my máme dělat všechno pro to, aby energetická účinnost našich budov byla co největší, ale proto, že to je moudré, ne proto, že jsme se k tomu někomu zavázali.

A za třetí, z hlediska možné úvahy o zvýšení podílu poklesu objemu CO<sub>2</sub>, já na to říkám, že není možné nahlížet na problematiku CO<sub>2</sub> jako problematiku lokální či pouze evropskou. Zkrátka nadále je nepřijatelný model, aby byla Evropa jediným, kdo platí a ostatním posílá peníze, aby ji morálně podpořili. Tak to totiž dneska je. Celý projekt globálního souboje s oteplováním je dnes v reálných číslech vyjádřeno Kjótským protokolem č. 2 takový, že Evropská unie produkuje 11 % celosvětové produkce CO<sub>2</sub>, spolu s těmi státy, které se do toho zapojily, jako je Austrálie, Nový Zéland, Švýcarsko atd. V tomto systému je

zapojeno 15 % celkového množství ročních emisí, zatímco 85 % není zapojeno do žádného systému. Přitom zároveň Evropská unie zvyšuje své závazky, chce zrychlit množství poklesu a zároveň vytvořila celosvětový globální zelený fond, do kterého se zavázala alokovat částku 100 miliard dolarů nejpozději v roce 2020, každý rok od roku 2020, do té doby postupně se k té částce dostat ročními platbami, ze kterých by byly podporovány ostatní země – a teď nechci říct explicitně za to, že se připojí, ale řekněme k podpoře tohoto systému.

Pozice, kterou jsem sdělil na zmíněném jednání, a které trvám, je, že si dovedeme představit vést debatu na toto téma, ale tyto dva články nejsou dva šálky čaje, jak to bylo, a jenom jeden. Není možné na jedné straně nemít globální dohodu, a na druhé straně plnit závazky, jako kdyby globální dohoda byla, a tím ztrácet z celosvětového hlediska evropskou konkurenceschopnost a dosahovat reálného stavu, který ovšem na globální vliv a otázku globálního oteplování vliv nemá.

Jestliže již dnes jsme jako Evropská unie 11procentní emitent CO<sub>2</sub> na celé planetě, tak to, že to snížíme na 9 %, je sice záslužné, ale globální oteplování pro ty, kteří mu věří, to nijak nezmění. Rozdíl bude, že to bude stát daňové poplatníky napříč Evropou další stovky miliard eur či korun v jednotlivých letech.

Proto říkám, že naše pozice, jak jsem ji sdělil, je skeptická, neříká, že bychom neměli plnit, k čemu jsme se zavázali, musíme splnit, k čemu jsme se zavázali, nemáme důvod to přehodnocovat. My závazek, který jsme si na sebe národní legislativou přežatou na základě evropské splníme, ale pokud se máme bavit o nějakém dalším kroku, o nějakém dalším zrychlování či zvyšování závazků, musíme tak činit způsobem, který znamená, že budeme-li mít nějaký náklad, tak chceme vidět i efekt.

Mám za to, že vývoj v následujících dvou letech bude v této oblasti klíčový, protože letos na podzim proběhne celosvětové zasedání konference "Globální oteplování" v Polsku, které má stanovit parametry pro novou globální dohodu, která má platit od roku 2020, která pak má být vyjednána na zasedání smluvních stran v roce 2015 v Paříži.

Naše pozice pro jednání, tak jak jsem ji sdělil, je taková, že nesmíme připustit prestižní bitvu nad tím, aby tady byla nějaká dohoda. Já říkám, buď to bude dohoda jasná a konkrétní, anebo raději řekněme, že ten systém selhal a že žádná dohoda není. Než mít dohodu, která, jak bývá zvykem, obsahuje spoustu krásných a vznosných myšlenek o morálních závazcích a celosvětové odpovědnosti, ale ve skutečnosti reálnou hodnotu pak platí ti, kteří se podílejí na emisi pouze jedenácti procenty a stále klesajícím podílem, který je. Pro Českou republiku je z našeho pohledu dlouhodobě nepřijatelné akceptovat, aby se setrvalo v paradigmatu počátku 90. let, který rozdělval země na rozvojové a rozvíjející se, čehož důsledkem, protože je tento systém stále nezměněn, je to, že země, které jsou bohatší než Česká republika, ať už země Zálivu, anebo země, jako třeba Jižní Korea, aby byly brány jako rozvíjející se bez povinností, a přitom země, které jsou chudší než ony, což je celá řada evropských zemí, včetně České republiky, na sebe braly závazky zemí rozvinutých.

Z tohoto pohledu musím říci, že naše pozice je skeptická. Na druhou stranu – a to tady také musím zdůraznit – naším přáním není a nemá být, aby se systém emisního obchodování zhroutil, protože je součástí i vnitřních ekonomických parametrů, je to záležitost, která má fatální vliv na rozvoj a strukturu české energetiky. A z tohoto pohledu naším cílem není, aby se tento systém rozpadl, ale aby se dosavadní trochu nestabilní pilíře tohoto systému změnila buď v systém pevný, anebo menší, ale pevný, ale ne takový, jaký je dnes a který vykazuje trhliny, které jsem popsals.

Tolik z mé strany. Omlouvám se, pane místopředsedo, že jsem trochu zneužil této příležitosti pro to, abych popsal aktuální politiku v této oblasti, na rozdíl od popisu událostí loňského roku, které však byly pouze předzvěstí toho, co se děje nyní v letošním jaře v oblasti trhu s uhlíkem v Evropské unii. Děkuji pěkně.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Výborem, který projednal tyto materiály, je výbor pro záležitosti Evropské unie. Ten přijal usnesení, které máte jako senátní tisk č. K 010/09/02. Zpravodajem výboru je pan senátor Jan Látka, kterého nyní žádám, aby nás s touto zprávou seznámil. Prosím, pane senátore, máte slovo.

**Senátor Jan Látka:** Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem nejdříve chtěl začít tím, že budu mít jednoduchou práci po panu ministroví. Pan ministr to vzal do takových detailů, že to už tak úplně jednoduché – myslím pro ostatní – nebude. Já bych si dovolil po opravdu vyčerpávající zprávě pana ministra Chalupy shrnout celou záležitost.

Evropský systém obchodování s emisními povolenkami vstupuje do třetí fáze svého fungování. Dlouhodobě se však potýká s přebytkem povolenek, které jsou v oběhu, což vede k výraznému poklesu ceny povolenek. Komise hodlá tento problém řešit jednorázovým odebíráním určitého množství povolenek a jeho pozdějších vrácením do systému. Zároveň nabízí k úvaze některá dlouhodobá opatření, která by měla přispět ke stabilizaci celého systému. Dokument projednal výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, taktéž VHZD prostřednictvím svého podvýboru pro energetiku. Oba výbory ve svých stanoviscích shodně konstatovaly, že největší světoví znečišťovatelé ovzduší skleníkovými plyny se doposud k nadnárodním opatřením, jejichž účelem je snížení emisí skleníkových plynů, reálně nepřipojili. Vzhledem k tomu, že celkový podíl EU na těchto emisích nepřevyšuje 13 % a je tedy celkově nižší než úroveň znečištění, kterou každoročně jednotlivě produkují Spojené státy americké nebo Čína, doporučily výbory při vytyčování dalších cílů výrazně zohlednit zachování konkurenceschopnosti EU v globálním měřítku. Podvýbor pro energetiku nadto doporučil Evropské komisi zrušit nefunkční systém emisních povolenek a nahradit jej novým systémem, například uhlíkovou daní. Doporučení výboru pro EU vychází ze stanovisek dožádaných výboru a připomíná též Senátem již vyslovené obavy z ohrožení konkurenceschopnosti EU při přijímání příliš ambiciózních závazků ke snižování emisí a význam podpory investic do vývoje nových technologií. Namísto odmítnutí systému ETS výbor pro EU navrhuje doporučit Komisi provedení důkladné analýzy jeho funkčnosti a efektivnosti a zahájení seriózní debaty o alternativních cestách vedoucích ke snížení emisí plynů, k nimž se řadí i uhlíková daň.

Já bych si vás dovolil seznámit s usnesením výboru pro záležitosti EU.

Usnesení z 9. schůze konané dne 27. března ke zprávě Komise Evropskému parlamentu a Radě Stav evropského trhu s uhlíkem v roce 2012, senátní tisk K 010/09.

Po úvodní informaci Tomáše Jana Podivínského, náměstka ministra životního prostředí, s přihlédnutím ke stanovisku výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí a s přihlédnutím ke stanovisku VHZD, zpravodajské zprávě senátora Jana Lávký, kterou přednesl senátor Miroslav Krejča, a po rozpravě

I. přijímá ke zprávě Komise Evropskému parlamentu a Radě Stav evropského trhu s uhlíkem v roce 2012 doporučení, které je přílohou tohoto usnesení,

II. doporučuje Senátu PČR, aby se ke Zprávě Komise Evropskému parlamentu a Radě Stav evropského trhu s uhlíkem v roce 2012 vyjádřil ve smyslu doporučení přijatého výborem,

III. určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu PČR senátora Jana Lávků,

IV. pověřuje předsedu výboru senátoru Miroslava Krejčů, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu PČR.

Dále mi dovoluete, abych vás seznámil s doporučením výboru k vyjádření Senátu PČR ke Zprávě Komise Evropskému parlamentu a Radě Stav evropského trhu s uhlíkem v roce 2012.

I.

1. připomíná své usnesení z 3. listopadu 2010 ke Sdělení Komise Analýza možností snížení emisí skleníkových plynů o více než 20 % a vyhodnocení rizika úniku uhlíku, ve kterém Senát mimo jiné vyjádřil obavy z ohrožení konkurenceschopnosti při přijímání příliš ambiciózních závazků či zdůraznil význam podpory investic do vývoje nových technologií, které budou mít zásadní význam pro budoucí omezování emisí,

2. konstatuje, že největší emitenti skleníkových plynů se doposud k nadnárodním opatřením, jejichž účelem je snížení emisí skleníkových plynů, reálně nepřipojily,

II.

1. upozorňuje, že celkový podíl EU na emisích skleníkových plynů nepřevyšuje 13 % a je tedy celkově nižší než úroveň znečištění, kterou každoročně produkují USA nebo Čína,

2. doporučuje, aby EU přistupovala k další regulaci trhu s uhlíkem a naplňování svých cílů snižování emisí skleníkových plynů s výrazným zohledněním zachování konkurenceschopnosti EU v globálním měřítku a dodržení principu rovnoměrného zapojení jednotlivých klíčových aktérů do tohoto úsilí,

3. doporučuje Evropské komisi provést důkladnou analýzu funkčnosti a efektivnosti systémů EU ETS a zároveň zahájit seriózní debatu o alternativních cestách vedoucích ke snížení emisí skleníkových plynů, například uhlíkové dani,

III. pověřuje předsedu Senátu, aby toto usnesení postoupil Evropské komisi.

Děkuji za pozornost.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, pane senátore. Zaujměte, prosím, místo u stolku zpravodajů. Dále tento senátní tisk projednal VHSD a já se ptám, zda si přeje vystoupit zpravodaj pan senátor Jiří Bis. Nevidím, že by chtěl vystoupit, takže děkuji. Dále projednal tento tisk výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Ptám se zpravodaje výboru pana Miloše Vystrčila, zda si přeje vystoupit. Také si nepřije vystoupit. Otevírám rozpravu k tomuto bodu, do které se nikdo nehlásí. (Z místa se hlásí senátor Vystrčil.) Takže se hlásí senátor pan Miloš Vystrčil, který nevyužil svého práva zpravodaje, ale vystoupí v rozpravě. Dobře. Prosím, pane senátore, máte slovo.

**Senátor Miloš Vystrčil:** Dobrý den, vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové. Nechci dlouho zdržovat, ale k mému vystoupení mě trošku přiměl pan ministr. Já jsem nevystupoval jako zpravodaj proto, že výbor pro evropské

záležitosti všechny názory našeho výboru pro územní rozvoj, územní zprávu ve svém usnesení zohlednil, takže nebylo k čemu mluvit. To, k čemu ale chci promluvit je jedna věc, kterou považuji za hodně důležitou. Pan ministr tady říkal, že už nepočítá s tím, že bychom jakýmkoliv způsobem dál navyšovali výrobu energie, elektrické energie z obnovitelných zdrojů. Já si myslím, že to snad takto úplně přesně myšleno nebylo, protože není důvod, abychom nevyužívali elektrickou energii vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie, pokud nebude dotována. Pokud nebude dotována! Tady upozorňuji, že se dostáváme do docela velkého problému. Já bych také využil dnešního jednání a chtěl poprosit pana ministra, aby skutečně s ministerstvem průmyslu a obchodu vážně a seriózně zvážil, zda současná legislativní situace není špatná a velmi nevýhodná právě pro ty, kteří si například chtějí instalovat solární panely na své domy nebo garáže a následně dělat jedinou věc:

V době, kdy sluníčko svítí, tak tuto energii využívat pro svoji vlastní potřebu, a kdy nesvítí, tak ji prodávat za tržní cenu normálně do sítě. To je všechno. Nic jiného. Bez dotace, bez čehokoli jiného.

Upozorňuji, že to je věc, která dneska není vůbec jednoduchá. Lidé, kteří nechtějí žádnou dotaci, jenom by si takový solární panel chtěli dát na střechu, jsou v situaci, kdy se málem musí chovat protiprávně. Myslím, že to je věc, které bychom bránit neměli a kterou bychom naopak měli podpořit, protože je naprosto logická a nemá vůbec žádné náklady na státní rozpočet. Argument, který proti tomu často je vznášen, je, že by to rozhodilo naši distribuční síť. Ale ona to tak naopak není pravda. V tomto případě, protože skutečně jde o velmi malé výkony. Tady jde o to, že v tom případě by některé velké distribuční společnosti přišly o část svých zisků. Dokonce to jde dneska tak daleko, že některé distribuční společnosti za distribuci těchto kilowatthodin, které běhají jenom v rámci vnitřního rozvodu, si účtují desetihaléř. Takže to je situace, kdy si myslím, že bychom naopak měli vyjít vstříc těm, kteří jsou ochotni vyrábět elektrickou energii z obnovitelných zdrojů a nechtějí žádnou dotaci.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, pane senátore. Jako další se do rozpravy hlásí pan senátor Jiří Čunek. Prosím, pane senátore, máte slovo.

**Senátor Jiří Čunek:** Děkuji. Pane místopředsedo, pane ministře, kolegyně senátorky, senátoři, já mám jenom jeden dotaz na pana ministra. Vzhledem k tomu, že se trh s uhlíkem, neboli s povolenkami zřejmě zbortil, každé řešení, jak je vidět, je v zásadě špatné, tak nás to postihne hodně v tom, že Zelená úsporám, která podle mě s ohledem na zateplování a opravy budov, tedy z pohledu tepelných izolací, je jeden z velmi dobrých programů, který jste vy, pane ministře, odstartoval před nějakou dobou, tak vlastně závisí vlastně jenom na tom, jak se tento trh bude vyvíjet. Mě by zajímalo, jestli při nízkých příjmech, které z trhu z povolenek budou, kdy to může být až na 20 – 10 procentech, jestli stát je připraven případně za nějaké podpory s Evropskou unií dotovat tento program. Děkuji.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, pane senátore. Dále se hlásí ještě do rozpravy pan senátor Pavel Eybert. Prosím, pane senátore, máte slovo.

**Senátor Pavel Eybert:** Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové. Situace v produkci CO<sub>2</sub> je ještě složitější. Země s kvalitními

technologiami produkujícími na vyrobenou jednotku minimum exhalací, utlumují výrobu, která se přesouvá do zemí produkujících na takovou vyrobenou jednotku o mnoho více produkce CO<sub>2</sub>. Jak tady řekl pan ministr, nelze se na tento problém dívat lokálně, a to ani rozměrem celé Evropy. Se zvyšujícími se náklady na výrobu, a to včetně nákladů na zlepšování životního prostředí, a nechci mluvit o nákladech na lidskou práci, se výrobci se svými aktivitami neustále přesouvají právě do zemí, které nejsou vázány Kjótským protokolem ani jinými dalšími závazky směřujícími ke snižování emisí CO<sub>2</sub>. Paradoxně tak snahy EU o stále tvrdší podmínky na ochranu životního prostředí znamenají z celosvětového hlediska jeho zhoršování. Není skutečně možné v jedné části světa nastavovat přísná pravidla a v ostatních státech globalizovaného světa ponechat na vůli producentů, jak se budou chovat. Měli bychom si být vědomi nutnosti zachovat konkurenceschopnost podniků v EU, tím i v Čechách, nebo se nám výroba čím dál tím víc bude přesouvat do zemí, které ochranu životního prostředí nechtí a naše podniky nebudou mít komu dál prodávat. Tím životní prostředí více zhoršíme. Děkuji za pozornost.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Dále už se do rozpravy nikdo nehlásí, rozpravu uzavírám. Zeptám se pana ministra, zda si ještě přeje vystoupit. Ano. Prosím, pane ministře, máte slovo.

**Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa:** Dovolte mi reagovat na vznesené podněty. K podnětu pana senátora Vystrčila – přiznávám, že jsem se asi dopustil nějaké zkratky. Vysvětlím. Já jsem intenzivní zastánce použití takové technologie, která v tržním prostředí obtočí sama. Nemám žádnou prioritu. Tvrdím, že ale nevidím žádný důvod, proč bychom při aplikaci vlastního rozumného řešení, tedy použití toho, co funguje, měli před tím či po tom se k tomu někomu jinému nějakým způsobem zavazovat. Zkrátka něco jiného je podpořit domácnosti, které mají na střeše solární panely, pokud je to efektivní a moudré. Někdo jiný je předem vyhlásit, že tím dosáhneme 20–30–40procentního snížení, když jich bude tolik a tolik a že to bude do tehdy a tehdy. To je to, co já rozporuji. Zcela sdílím názor v tom – bavme se tady o systémech, které nepotřebují podporu. Já jsem dokonce přesvědčen, že stávající systém nastavení je takový, že celá řada elektřiny z obnovitelných zdrojů nepotřebuje veřejnou podporu, je schopna žít bez ní. V tomto ohledu jde jenom o to, aby se trh uvolnil.

Přiznám se, pane senátore, že si nejsem úplně jist, zda jsem přesně porozuměl formulacím, které jste zmínil. Tedy pochopil jsem, co se děje v době, kdy svítí sluníčko.

Co se týká vyjádření pana senátora Čunka, že se systém zhroutil – Zelená úsporám, omlouvám se, to jsem měl asi zmínit v tom úvodním slově. Ano, ten systém tím, že klesá cena, zkrátka ohrožuje plnění programu. My jsme už dokonce na konci loňského roku zvolili jakousi obrannou strategii, kdy sice věříme tomu, že se můžeme globálně dohodnout, ale co kdyby ne, tak si radši pomůžeme sami.

Strategie je založená na dvou principech. První – začali jsme alokovat národní zdroje pro případnou rezervu. V tuto chvíli mohu zodpovědně prohlásit, že jsme připraveni naplnit slíbenou částku 1,4 miliardy pro letošní rok, ať se cena pohne jakkoli. Pro vaši představu – my jsme za první kvartál letošního roku podle plánu prodali alokované množství, protože ono to není tak, že členský stát může v jeden den třeba prodat všechno. Každý den smí prodat jenom určité množství podle toho systému obchodování. My se do toho systému zařadili,



zúčastňujeme se akcí – aukcí. Za první kvartál byla průměrná dosažená cena aukcí, kterých se zúčastnila Česká republika, 4,37 eura. Což je sice méně než prognózovala Komise se svou prognózou 20 eur, ale já jsem tady několikrát zmiňoval, že náš rozpočet byl postaven na cenu pod 5 eur – mírně pod 5, pár setinek centů pod. Takže jsme na relativně slušném čísle za první kvartál. Víme, že to je pravděpodobně ten nejúspěšnější kvartál, který nás čeká. Že stávající cena je kolem 3, ona skokově klesla po neschválení backloadingu v Evropském parlamentu, jednorázově o 44 % na asi 2,20 – 2,30, minimum. Dneska se znovu vrátila zhruba k 3 euro. Uvidíme, co se bude dít dál. Ale pro letošní rok jsme na to připraveni, pro léta příští je to předmětem debaty, kterou vést musíme. Snažíme se na ni připravit tak, aby to bylo.

Opatřením č. 2 je, že v rámci zbývajících možných výzev a realokace finančních prostředků v rámci Operačního programu Životní prostředí, toho stávajícího, spouštíme další a další výzvy, které jsou zaměřeny na veřejné budovy, protože na soukromé to bohužel není možné, nicméně na zateplování. Takže máme za sebou první výzvu, která proběhla na přelomu února – března, ve které je alokováno 1,9 miliardy Kč. Počítáme, že teď v květnu vyhlásíme další výzvu pro veřejné budovy, aby nábor byl daný. Přičemž změnou výzvy je – já jsem to říkal dnes ráno na sněmu starostů Svazu měst a obcí – že to bude výzva průběžná, tak aby se mohla vyhodnocovat průběžně a nemuselo se čekat na její uzavření. Počítáme v tuto chvíli s alokací zhruba 4 miliardy Kč. Kdybych měl počítat původní prognózu, kolik dáme celkově v republice na zateplení, tak se snažíme - systém, dokud je to možné, jakoby dostat do jakéhosi řekněme objemově většího plnění, než je plán a větší alokace, než byla původní představa, dokud je to ještě časově možné i finančně, abychom si vytvořili rezervu pro situaci, kdy by se systém dostal opravdu do krizové situace.

K vystoupení pana senátora Eyberta nemám co říct, můžu jedině říct, že má pravdu. Děkuji pěkně.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji. Nyní se ptám pana zpravodaje, jestli si přeje vystoupit. Ano, přeje si vystoupit. Prosím, pane senátore.

**Senátor Jan Látka:** Děkuji, pane místopředsedo. Já bych jenom konstatoval, že v rozpravě vystoupili tři senátoři se svými otázkami či podněty, na které pan ministr reagoval. Dovolil bych si požádat vážené kolegyně senátorky, vážené kolegy senátory o podporu stanoviska výboru pro EU. Děkuji.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Ano, děkuji, pane senátore. Nyní můžeme přistoupit k hlasování.

Budeme hlasovat o návrhu, tak jak jej přednesl pan senátor Jan Látka a tak jak je uvedeno v senátním tisku K 010/09/02. V sále je v tuto chvíli přítomno 58 senátorek a senátorů, potřebné kvorum je 30.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

Děkuji. Hlasování skončilo a já mohu konstatovat, že v **hlasování pořadové č. 10** se z 59 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 30 pro vyslovilo 47, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme skončili projednávání tohoto bodu. Děkuji panu zpravodaji. Děkuji i panu ministrovi, který zastoupí v dalším bodě svého kolegu.

Já bych předal řízení své kolegyni.

*Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Miluše Horská.*

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Dobré odpoledne. Pokračujeme bodem

## 6.

### **Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Účelnost právních předpisů EU (evropský senátní tisk č. K 018/09)**

Materiály jste obdrželi jako senátní tisk č. K 18/9 a K 18/09/01. Prosím pana ministra Tomáše Chalupu, aby nás seznámil s těmito materiály.

**Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa:** Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní senátorky, páni senátoři, přiznám se vám, že teď bych předložil něco, co i pro mě je překvapivé.

Evropská komise publikovaným sdělením ze dne 12. prosince Účelnost právních předpisů EU shrnula pokrok, kterého bylo dosaženo v oblasti inteligentní regulace od jejího zahájení v roce 2010. Uvedené sdělení bylo projednáno 27. března 2013 ve výboru pro záležitosti EU, který k němu přijal příslušné usnesení. Obsahem agendy inteligentní regulace, stejně jako v podobných agendách v řadě členských zemí OECD, Českou republiku nevyjímaje, je zkvalitnění procesu přípravy a tvorby právních předpisů a strategických dokumentů co do systematického uplatňování principů otevřenosti, srozumitelnosti a konzultací očekávaných dopadů s dotčenými subjekty a důsledného kvalitního a kvantitativního popisu dopadů těchto opatření v hodnocení dopadů předkládaných Komisí, včetně uvedení zvažovaných alternativ variant řešení a uplatňování principů subsidiarity a proporcionality.

Vláda České republiky souhlasí s dřívějšími stanovisky Senátu, že agenda by měla sloužit k průběžnému zkvalitňování právních předpisů, ale také k identifikaci vhodných opatření ke zrušení.

Na obsah předloženého sdělení již také reagovali představitelé členských států v závěrech Evropské rady 14. a 15. března, kteří vyzvali Komisi k předložení prvních návrhů na zjednodušení již na podzim tohoto roku. Obsahem agendy inteligentní regulace jsou následující tři segmenty: Program REFIT, Program pro účelnost a účinnost právních předpisů, vyhodnocování dopadů nových iniciativ, tedy obnova toho, co v České republice nazýváme procesem RIA, a Akční program na snižování administrativní zátěže. Z hlediska tohoto programu na snižování administrativní zátěže se zaměřujeme na úspory nadbytečných nákladů především pro malé a střední podniky.

Rámcová pozice schválená vládou 31. ledna 2013 popisuje tuto pozici takto:

Za prvé Česká republika vítá, že sdělení zdůrazňuje, že při tvorbě právních předpisů by měly být v maximální možné míře dodržovány zásady subsidiarity a proporcionality. Podporuje závěr, že konečným výsledkem regulace musí být jednoduchý, srozumitelný, stabilní a předvídatelný rámec pro podniky, občany i zaměstnance.

Česká republika považuje včasné hodnocení dopadů legislativy za velmi důležité, mimo jiné s vědomím jejich využití v rámci předběžné kontroly evropského legislativního procesu vnitrostátními parlamenty. V tomto ohledu

souhlasí s upozorněním obsaženým v usnesení výboru pro evropské záležitosti. Dlouhodobě podporujeme integrovaný přístup k problematice hodnocení dopadů. Součástí hodnocení dopadů ze strany Komise musí být vždy zdůvodnění testů proporcionality a subsidiarity. Domníváme se, že tento proces by bylo možné zefektivnit a učinit srozumitelnějším, pokud by připomínky k rozpracovaným hodnoceným dopadům mohly být uplatňovány všemi dotčenými subjekty, včetně členských států. Snažíme se, abychom se do toho aktivně zapojili, a proto Česká republika předložila současnému irskému předsednictví konkrétní návrhy v podobě nástrojů pro předsedy pracovních orgánů Rady pro vyhodnocování obsahových náležitostí a kvality hodnocení dopadů předkládaných Komisí. Z pohledu České republiky je naopak častým nedostatkem v hodnocení dopadů předkládaných Komisí vyjadřování předpokládaných dopadů souhrnně na úrovni EU, neboť se domníváme, že pro úroveň každého jednotlivého členského státu může dopad být jiný nejenom svým rozsahem, ale také tím, zda je záporný či kladný.

V souladu s metodickými pokyny pro zjišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství systematicky monitorujeme dopady na právní řád v České republice.

Dámy a pánové, děkuji pěkně za to, že jste mě vyslechli a prosím, abyste projednali toto sdělení Komise.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, pane ministře. Prosím, posadte se ke stolku zpravodajů. Výborem, který projednal tyto materiály, je výbor pro záležitosti EU. Ten přijal usnesení, které máte jako senátní tisk č. 18/09/02. Zpravodajem výboru je pan senátor Josef Tábořský, kterého prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Máte slovo.

**Senátor Josef Tábořský:** Vážená paní předsedající, pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, pan ministr tady poměrně podrobně rozebral tuto materii, proto jenom podtrhnu některé hlavní otázky. Evropská komise ohlásila soubor opatření, která mají posílit a zlepšit evropský regulační rámec a zvýšit kvalitu předpisů EU. Jedná se o pokračující snahu v úsilí o snížení regulační a administrativní zátěže. Toto sdělení popisuje nové iniciativy a vylepšené přístupy.

Komise chce odstranit všechnu zbytečnou regulační zátěž tak, aby se zjednodušila a zlevnila činnost podnikům, tak jak tady bylo řečeno, především těm malým a středním, a občanům.

Hlavním cílem je tedy jednoduchý, srozumitelný, stabilní a předvídatelný regulační rámec pro podniky, pracovníky a občany. To je cíl, který je a pan ministr tady hovořil i o tom, jak se to daří prosazovat, nebo jaké jsou problémy, na které taktéž jako výbor poukazujeme.

Dokument také shrnuje pokrok v agendě zefektivňování regulativních politik a související legislativy, kterého bylo zatím dosaženo. Jedná se tedy o vyhodnocení.

Evropská komise ohlásila soubor opatření, která mají posílit a zlepšit evropský regulační rámec a zvýšit kvalitu předpisů EU. Jedná se o pokračující snahu v úsilí o snížení regulační a administrativní zátěže a toto sdělení popisuje nové iniciativy a vylepšené přístupy. Komise chce odstranit všechnu zbytečnou regulační zátěž tak, aby se zjednodušila a zlevnila činnost podniků, tak jak tady bylo řečeno, především malým a středním a občanům.

Hlavním cílem je tedy jednoduchý, srozumitelný, stabilní a předvídatelný regulační rámec pro podniky, pracovníky a občany. To je tedy cíl, který je, a pan

ministr tady hovořil i o tom, jak se to daří prosazovat, nebo jaké problémy jsou, na které taktéž jako výbor poukážeme.

Dokument také shrnuje pokrok v agendě zefektivňování regulativních politik a související legislativy, kterého bylo zatím dosaženo. Jedná se tedy o to vyhodnocení. Komise konstatuje, že za poslední roky proběhla konsolidace a celkové zjednodušení právních předpisů, což vedlo ke snížení administrativní zátěže o více než 33 % a úspoře 41 miliard eur, což tedy překročilo původně stanovený cíl 25 % z roku 2007.

Předkládaný balíček obsahuje nový program na snížení všech zbytečných nákladů na úrovni EU, ale i jednotlivých členských států, které jsou spojeny s regulací. Vylepšuje také užívané nástroje, a to je tedy posuzování dopadů, hodnocení, veřejné konzultace, které z právních předpisů EU dělají kvalitní normy. Tento balíček má podle Komise pomoci EU k růstu a konkurenceschopnosti v obtížné době. O těch třech hlavních oblastech tady pan ministr hovořil.

Výbor pro záležitosti EU projednal tuto materii na 9. schůzi 27. března tohoto roku. Ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Účelnost právních předpisů EU, senátní tisk K 018/09, přijal usnesení:

Za prvé. Přijímá ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Účelnost právních předpisů EU doporučení, které je přílohou tohoto usnesení. Doporučuje Senátu PČR, aby se ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů vyjádřil ve smyslu doporučení přijatého výborem.

Zpravodajem pro jednání na schůzi Senátu určil mě – senátora Josefa Táborského a pověřuje předsedu výboru senátora Miroslava Krejčů, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu PČR.

Vlastní doporučení je přílohou tohoto usnesení. Máte jej k dispozici, tudíž jej nebudu předčítat. Děkuji.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, pane senátore. Prosím, posadte se ke stolku zpravodajů a sledujte případnou rozpravu, kterou tímto otevírám. Prosím, kdo se hlásí do rozpravy? Nikdo se nehlásí, takže uzavírám rozpravu. Není se k čemu tedy vyjadřovat. Předpokládám, pánové, že nechcete hovořit, ani pan předkladatel, takže můžeme přistoupit k hlasování. Já vás nejprve svolám. (Znělka.)

Budeme hlasovat o návrhu tak, jak jej přednesl senátor Josef Táborský. V sále je přítomno 57 senátorek a senátorů a potřebný počet pro přijetí je 29. Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, zdvihněte prosím ruku a stiskněte tlačítko ANO. Děkuji. A kdo je proti tomuto návrhu, zdvihněte ruku a prosím stiskněte tlačítko NE. Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 11** se z 57 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 29 pro vyslovilo 40, proti bylo 0. Návrh byl přijat. Děkuji panu předkladateli i zpravodajovi a končím projednávání tohoto bodu.

A můžeme přistoupit k dalšímu bodu programu, a tím je

## 7.

### **Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 78)**

Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk číslo 78. Návrh uvede senátor Miloš Vystrčil, kterého prosím, aby nás seznámil s návrhem zákona. Prosím, pane senátore, máte slovo.

**Senátor Miloš Vystrčil:** Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, protože jsme ten zákon již tady jednou probírali, neboť je senátním návrhem, tak si dovoluji být stručný. Zákon, který umožňuje, aby v některých případech, kdy si to vyžadují provozní důvody nebo zvláštní povaha práce, bylo možné vícekrát řetězit pracovní smlouvy na dobu určitou, byl předložen Senátem na základě požadavku zaměstnanců i zaměstnavatelů a v zákoně existuje klauzule, která říká, že tato možnost bude poskytnuta zaměstnavateli pouze v případě, že se dohodne s odbory, anebo že vydá vnitřní předpis, který má přesně určený obsah.

Následně byl zákon probírán v 1., 2. a 3. čtení v Poslanecké sněmovně s tím, že výsledek jednání Poslanecké sněmovny je, že nám ho Sněmovna vrací s jedním pozměňovacím návrhem. Tento pozměňovací návrh se netýká té části zákona, kterou navrhuje Senát, ale týká se jiné části zákoníku práce – § 90 a řeší problém minimální doby přestávky mezi dvěma pracovními směny během 24 hodin, a to takovým způsobem, aby umožnil dostatečnou dobu pro odpočinek i pracovníkům v oborech, jako je například energetika nebo zdravotnictví. Při projednávání tohoto pozměňovacího návrhu v Senátu se potom ukázalo, že tento dobře míněný návrh je v rozporu s evropskou směrnicí, k čemuž se výbor pro sociální věci a zdravotnictví Senátu postavil jediným možným způsobem, a to tím, že navrhl ve svém usnesení tento pozměňovací návrh vyloučit. Na druhé straně nyní v průběhu jednání po intenzivních konzultacích tady máme pozměňovací návrh pana kolegy Víchy, který ho, předpokládám, představí a který ten konflikt pozměňovacího návrhu z Poslanecké sněmovny s evropskou směrnicí řeší. Já jako předkladatel v tuto chvíli říkám, že jsou pro mě přijatelné oba dva pozměňovací návrhy – jak výboru, tak pana senátora Víchy. Pokud bych si mezi nimi mohl vybrat, tak bych volil pozměňovací návrh pana senátora Víchy, protože řeší další problém zákoníku práce, a to jak problém zaměstnanců, tak zaměstnavatelů. Čili můj výsledek úvodního vystoupení je, že prosím Senát, aby propustil jednání o tomto zákonu do podrobné rozpravy, ve které bychom potom oba dva pozměňovací návrhy představili a následně o nich hlasovali. Děkuji za pozornost.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, pane navrhovateli. Prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů. Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona VZSP. Výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 78/1. Zpravodajkou výboru je paní Božena Sekaninová, kterou prosím, aby nás seznámila se zpravodajskou zprávou. Máte slovo, paní senátorko.

**Senátorka Božena Sekaninová:** Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nově přijatá úprava zákoníku práce zavedla právní systém umožňující legální existenci pracovního poměru na dobu určitou. Celkově až na 9 let s tím, že totéž lze opakovat po splnění podmínky následného 3letého

přerušeni tohoto typu pracovního poměru. Na druhou stranu nepřinesla nic pozitivního pro některé skupiny zaměstnanců, zejména sezónních zaměstnanců v zemědělství, ve stavebnictví, v dřevozpracujícím průmyslu, a je kritizována i z pohledu omezení konkurenceschopnosti našich podnikatelských subjektů, protože umožňuje existenci pracovního poměru na dobu určitou v rozsahu jen několika týdnů či měsíce, případně i několika dnů. Opět s podmínkou 3letého přerušeni takových pracovních poměrů.

Z tohoto důvodu navrhl Senát úpravu zpřesňující podmínky pro používání výjimky z obecné úpravy, tzv. řetězení pracovních poměrů na dobu určitou tak, aby odpovídaly zájmům zaměstnavatelů i zaměstnanců a obsahovaly zábrany proti případným pokusům o zneužívání navrhované úpravy.

V PS byly ve druhém čtení k senátnímu návrhu předloženy 3 pozměňovací návrhy, z nichž některé věcně souvisely s úpravou obsaženou v senátním návrhu zákona. Šlo o pozměňovací návrhy poslance Babáka, které podstatným způsobem měnily původní senátní návrh – a nebyly přijaty. Některé se týkaly zcela jiných záležitostí, než byla úprava řešená v senátním návrhu zákona – např. pozměňovací návrh poslance Chaloupky na doplnění nového ustanovení o možnosti zaměstnavatele dát zaměstnanci za stanovených podmínek výpověď bez udání důvodu, který nebyl přijat. Pozměňovací návrh poslance Bernáška byl na zkrácení doby nepřetržitého odpočinku mezi dvěma směny z 12 hodin na 11 hodin, který byl přijat.

VZSP věnoval pozornost této úpravě, která stanoví, že zaměstnavatel je povinen rozvrhnout pracovní dobu tak, aby zaměstnanec měl mezi koncem jedné směny a začátkem následující směny nepřetržitý odpočinek po dobu alespoň 11 hodin během 24 hodin po sobě jdoucích.

V § 90 odst. 2 zákoníku práce jsou pak vymezeny situace, pro které zákoník práce připouští ve vztahu k zaměstnancům starších 18 let zkrácení doby odpočinku mezi 2 směny až na 8 hodin. V informaci legislativního odboru bylo uvedeno, že tato úprava není v rozporu se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady z roku 2003 a některých aspektů úpravy pracovní doby. Tato směrnice požaduje po členských státech zajistit pro zaměstnance minimální denní odpočinek po dobu 11 po sobě jdoucích hodin během 24 hodin. K tomu však bylo v informaci legislativního odboru upozorněno, že navrhovaná změna zákoníku práce je v rozporu s další směrnicí EU, a to se Směrnicí Rady z roku 1994 o ochraně mladistvých pracovníků, která kromě jiného stanoví, že členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění, aby dospívající, což jsou podle uvedené směrnice mladiství zaměstnanci ve věku od 15 do 18 let, měli za každých 24 hodin nárok na nepřetržitý odpočinek alespoň 12 hodin. Tomuto požadavku plně odpovídá současná úprava stanovená v § 90 odst. 1 zákoníku práce, což je obecná úprava minimální doby nepřetržitého odpočinku mezi 2 směny platná pro všechny kategorie zaměstnanců včetně mladistvých.

Bylo také uvedeno, že z hlediska legislativního nelze souhlasit s případným tvrzením, že navrhovaná změna je v pořádku s ohledem na úpravu obsaženou v jiných ustanoveních zákoníku práce, jak mělo být údajně ze strany navrhovatelů argumentováno s poukazem na § 79a zákoníku práce, podle kterého u zaměstnance mladšího než 18 let nesmí délka směny v jednotlivých dnech překročit 8 hodin.

Bylo by možné na praktických příkladech doložit, že tato úprava důsledky vyplývající z navrhované změny v § 90 odst. 1 ve vztahu k mladistvým zaměstnancům neřeší.

Z uvedených důvodů VZSP k senátnímu tisku č. 78 přijal usnesení, v němž Senátu doporučuje v čl. 1 bod 3 vypustit a následující body č. 4 a 5 označit jako

body 3 a 4, což znamená vrátit návrh novely zákoníku práce do podoby, v jaké ji původně Senát schválil a postoupil do Poslanecké sněmovny.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, paní senátorko. Prosím, posadte se ke stolku zpravodajů. Jistě vás budeme žádat o vaše stanovisko po skončení rozpravy. Ptám se, zda někdo navrhuje – podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Není tomu tak. Otevírám tedy obecnou rozpravu. Prosím, kdo se hlásí?

První s přednostním právem je pan senátor Petr Vícha.

**Senátor Petr Vícha:** Vážená paní předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, jak už kolega Vystrčil avizoval, avizuji podání pozměňovacího návrhu v případě, že zákon projde do podrobné rozpravy.

Dovolte mi, abych to stručně zdůvodnil již nyní, a začal pochvalami. První je pro kolegu Vystrčila, který odpracoval celý tento zákon. Jak tady v Senátu, tak potom v Poslanecké sněmovně. V podstatě to, že se nám tady vrátil pouze s jedním pozměňovacím návrhem, je velký úspěch.

Pak bych samozřejmě rád pochválil legislativu, která v pozměňovacím návrhu z PS přece jenom našla chybu a rozpor se směrnicí. Samozřejmě z toho vyplývá pochvala pro výbor, který přijal správné rozhodnutí – vypustit změnu, která byla v PS schválena a vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovně s tímto pozměňujícím návrhem. Tedy v tom původním znění, které Senát schválil.

Na druhé straně, je-li tady ještě možnost upravit rozpor se směrnicí, byla by škoda možnosti nevyužít. Proto jsem avizoval podání pozměňujícího návrhu. O co v něm jde? Pozměňovací návrh, který je navíc oproti našemu původnímu, řeší problematiku nepřetržitých provozů v některých oblastech, kde z praktického důvodu je velmi obtížné dodržet 12hodinovou přestávku. Protože tam to není tak, že člověk čtvrt hodinu před koncem směny odejde, osprchuje se a stojí u píchaček... Zatímco druhý přichází. Oni se musejí potkat, musejí si předat směny, a byť je to 5-10 minut, tak on má potom další směnu druhý den, a přestávka není 12 hodin, ale je 11 hodin a 50 minut, třeba... To se v praxi děje. Je tím tichým duchem porušován zákoník práce. Snaha zaměstnavatelů i odborářů – a je to tedy jejich dohoda – to jsme si s panem Vystrčilem podmínili, že to musí být dohoda jak zaměstnavatelů, tak odborů. Snaha je toto vyřešit a stanovit, že to musí být minimálně 11 hodin. Narazilo se na Směrnici Rady 94/33/ES z 22. 6. 1994, kdy pro zaměstnance mladší 18 let tam nejde z 12 hodin uhnout.

Proto pozměňovací návrh, který tady podávám, budu podávat, pokud to projde do podrobné rozpravy, je, aby u osob mladších 18 let platilo 12 hodin, u ostatních 11 hodin.

To je v tuto chvíli vše na vysvětlenou. Uvidíme, jak se to bude dále vyvíjet. Děkuji za pozornost. Snad bych jen řekl, že jsem stejně jako kolega Vystrčil pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu. Nebude-li přijat, nic se neděje. Pak jednoznačně podporuji pozměňovací návrh našeho výboru a vrácení Poslanecké sněmovně.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, pane senátore. Dále v obecné rozpravě pokračuje pan senátor Pavel Eybert. Prosím, máte slovo.

**Senátor Pavel Eybert:** Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, rovnou řeknu, že tento pozměňovací návrh pana kolegy Víchy budu podporovat. A to proto, abychom nebyli v rozporu se směrnicí EU. Je škoda, že teď nemohu oslovit paní ministryni, která už se připravuje na další bod jednání,

abych se jí zeptal, kolik takových mladistvých máme v ČR zaměstnáno. Pokud mám tu zkušenost, tak většina našich mladistvých studuje do svých 25 let ne-li déle. A ti, co nestudují, a vyšli ze základní školy nebo z nějakého učiliště okolo 17 let, tak jsou nezaměstnaní. Děkuji za pozornost.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, pane senátore. Dále se do obecné rozpravy nikdo nehlásí. Proto obecnou rozpravu uzavírám. Táhne se pana navrhovatele – pana senátora Vystrčila, jestli si přeje vystoupit k obecné rozpravě.

**Senátor Miloš Vystrčil:** Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, jenom velmi stručně, souhlasím se vším, co tady bylo řečeno. Dovolím si ještě pouze uvést pro přiblížení celé situace jeden příklad. Pozměňovací návrh Petra Víchy, pokud bychom ho přijali, umožní paradoxně zaměstnancům, kteří pracují v nepřetržitých provozech, mít 3 dny volna. Jinak pátek, sobota, neděle. V jiných případech to prostě možné není, protože se jim směny musí přepisovat tak, že volno nemají a mají to celé mnohem roztahanější, a rodinný život tím docela hodně trpí. Kdo z vás má někoho třeba takto zaměstnaného, tak to moc dobře ví.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, pane senátore. Prosím paní senátorku, aby se vyjádřila k proběhlé rozpravě.

**Senátorka Božena Sekaninová:** Vážené kolegyně, vážené kolegové, je tady pozměňovací návrh. Jsem ráda, že Petr Vícha předkládá tento pozměňovací návrh, protože ten nás všechny uspokojí. Uspokojí zaměstnavatele i zaměstnance, protože doba odpočinku z 12 hodin se zkrátí na 11 hodin, vyjma mladistvých od 15 do 18 let, takže podporuji tento pozměňovací návrh. Nechala bych o tomto pozměňovacím návrhu hlasovat jako o prvním... (Předsedající: To je obecná rozprava...) Takže – zopakujte to za chvíli.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Co nám navrhuje, paní zpravodajko? (Smích.)

(Hlasy z pléna: Žádný návrh není...)

Ano, nezazněl žádný návrh. Otevírám podrobnou rozpravu.

**Senátor Petr Vícha:** Děkuji za slovo ještě jednou. Teď avizovaný návrh přečtu, a jsem rád, že tím všechny uspokojím.

Bod 3 návrh zákona se mění takto: V § 90 odst. 1 se slova "po dobu alespoň 12 hodin" nahrazují slovy "po dobu alespoň 11 hodin, zaměstnanec mladší 18 let po dobu alespoň 12 hodin". Děkuji.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Hlásí se někdo dál do podrobné rozpravy? Nehlásí. Rozpravu uzavírám. Zeptám se ještě pana navrhovatele, jestli si přeje vystoupit se závěrečným slovem. (Nepřeje, děkuji.)

Paní zpravodajku žádám, aby se vyjádřila k proběhlé rozpravě.

**Senátorka Božena Sekaninová:** Na uvozovky jsem si počkala, takže já podporuji pozměňovací návrh Petra Víchy a doporučuji hlasovat o něm jako o prvním.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, paní senátorko. Přistoupíme k hlasování. Pouštím znělku. Prosím paní zpravodajku, aby nám řekla, o čem přesně budeme hlasovat.



**Senátorka Božena Sekaninová:** Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu Petra Víchy, který upravuje dobu odpočinku z 12 na 11 hodin s výjimkou mladistvých od 15 do 18 let. Potom budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu VZSP a poté o celku... (Poznámky z pléna – smích v sále.)

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s návrhem paní zpravodajky a s pozměňovacím návrhem pana senátora Víchy, stiskněte tlačítko ANO a zdvihněte ruku. Děkuji. Kdo je proti tomuto návrhu, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko NE. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 12** se z 60 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 31 pro vyslovilo 51, proti nula. Návrh byl přijat. Tím jsme tedy u konce.

**Senátorka Božena Sekaninová:** Ještě musíme hlasovat jako o celku.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Můžeme hlasovat bez znělky. Kdo je pro zákona s přijatým pozměňovacím návrhem, stiskněte tlačítko ANO a zdvihněte ruku. Kdo je proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 13** se z 60 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 31 pro vyslovilo 52, proti nula. Návrh byl přijat.

Teď budeme ještě hlasovat o pověření. Opět přistoupím – bez hlasovací znělky – a pověříme přítomného pana navrhovatele pana senátora Vystrčila, a předpokládám, že pana senátora Víchu... Musíme ještě jednoho zpravodaje, protože navrhovatel nemůže být jako zpravodaj. Navrhovala bych paní senátorku Sekaninovou; s panem senátorem Víchou.

Nechám hlasovat o tomto návrhu. Kdo je pro, stiskněte tlačítko ANO, zvedněte ruku. Kdo je proti, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko NE. Děkuji vám.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 14 se z 60 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 31 pro vyslovilo 47, proti nula.

Návrh byl přijat. Opravdu už teď končíme projednávání tohoto bodu.

Dále mezi námi vítám paní ministryni práce a sociálních věcí paní Ludmilu Müllerovou a přistoupíme k projednávání jejího bodu

## 8.

### **Balíček zaměstnanosti mládeže (evropský senátní tisk č. N 014/09, č. K 015/09, č. K 016/09)**

Materiály jste obdrželi jako senátní tisky č. N 014/09, N 014/09/01, K 015/01, K 015/09/01, K 016/09, K 016/09/01.

Prosím paní ministryni práce a sociálních věcí Ludmilu Müllerovou, aby nás seznámila s těmito materiály. Prosím, paní ministryně, vítejte, máte slovo.

**Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová:** Vážená paní předsedající, vážené paní senátorky, páni senátoři, jsem ráda, že opět se po nějaké době mezi vás vracím, dobrý den ještě jednou. Víím, že se mnou máte strávit alespoň část odpoledne. A proto, že je venku opravdu krásné počasí, tak se pokusím být velmi stručná.

Nicméně k tématu, které bylo paní místopředsedkyní avizováno, tzn. k Balíčku zaměstnanosti mládeže, velmi stručně bych vás s tímto balíčkem seznámila. Chtěla bych říci, že zastřešující sdělení obsahuje analýzu

v neuspokojivé situaci mládeže na trhu práce, shrnuje opatření všech členských států EU a nově také navrhovaná opatření právě na evropské úrovni.

Hlavními z těchto opatření je zavedení záruky pro mládež, dále rámec kvality stáží, Evropská aliance pro učňovské školství a také podpora mobility mládeže prostřednictvím systému Eures.

S ustavením Evropské aliance pro učňovské školství a s podporou mobility mládeže prostřednictvím systému Eures, to znamená evropských služeb zaměstnanosti, není možné nesouhlasit. Podrobněji bych se proto vyjádřila k záruce pro mládež a také k rámci kvality stáží.

Víme, že situace na trhu mladých lidí v Evropě je v současnosti velmi špatná. Víme, že jsou státy, kde nezaměstnanost mladých lidí, zejména v jižních státech – Portugalsko, Španělsko, Itálie – dosahuje 40 % a více, čili proto i Evropská unie si toto uvědomuje a připravila vlastně tyto záruky pro mládež.

Vláda České republiky zcela nepochybně obecně uvítala iniciativu záruky pro mladé a také její cíle. Tato záruka by měla především zajistit včasnou aktivaci mladých lidí, kteří nejsou ani v zaměstnání, ani ve vzdělávacím procesu a ani v odborné přípravě.

Zkušenosti samozřejmě ukazují, že dlouhodobá nezaměstnanost na počátku kariéry má také další negativní dopady a návyky a může tak mít negativní dopady na celý život člověka.

Zdrženlivá pozice vlády byla pouze a zejména k navrhované čtyřměsíční lhůtě, která je v záruce uvedena, to znamená k době, kdy má být zajištěna aktivace mladých nezaměstnaných kvalitní nabídkou, ať už zaměstnání nebo stáže či učňovského programu a dalšího možného vzdělávání. Dodržení této lhůty může být, aspoň dle našeho názoru, pro mnohé země problematické právě v současné době vysoké nezaměstnanosti a také právě z důvodu nedostatku volných pracovních míst, což se samozřejmě prolíná. My jsme v tomto požadavku uplatňovali 6 měsíců, nakonec jsme v podstatě museli akceptovat ony z míněné čtyři měsíce. Tyto obavy vyjadřovalo vedle nás také několik členských států a faktem je, že Evropská rada na ně reagovala při schvalování víceletého finančního rámce v únoru letošního roku, v něm ustavila tzv. zřízení iniciativy pro zaměstnanost jako nového evropského finančního nástroje ve výši 3 mld. euro. Prostředky z této iniciativy budou moci čerpat regiony, resp. spíše na úrovni NUTS 2, kde je zaměstnanost mládeže vyšší než 25 %. U nás splňuje tuto podmínku zatím jenom pouze jediný NUTS, a to je Severozápad. Uvidíme, jak se tato situace bude dále vyvíjet, ale předpokládám, že ani v letošním roce, byť moravskoslezský region patří také k těm, kde je nezaměstnanost velmi vysoká a kde tedy už začíná být i hraniční procento

25 % pro mládež také.

My budeme program "Záruka pro mládež", jehož přípravu ministerstvo práce a sociálních věcí už zahájilo, financovat především z evropského sociálního fondu. Chci ale říci, že se také už teď velmi aktivně zapojujeme do procesů, které budou iniciovat a aktivovat mladé lidi, a to prostřednictvím konkrétních programů stáže ve firmách nebo další program, který říká "Zaměstnej sám sebe" apod.

Další nástroje aktivní politiky zaměstnanosti, to znamená společensky účelná pracovní místa, veřejně prospěšné práce a rekvalifikace.

Ještě velmi stručně, co připravujeme v rámci kvality stáží. Vláda se do první fáze konzultací zapojila také velmi aktivně a rovněž tak vstřícné bylo naše stanovisko. Upozorňujeme ale na to, že rámec, který tady stanovujeme, by měl být dostatečně pružný a otevřený, a zároveň tvrdíme, že je nutné stanovit vyváženě podmínky stáží.

Chceme říci, že stáže musí být výhodné a přínosné jak pro stážisty, aby získali pracovní zkušenosti a dovednosti, ale nesmějí být samozřejmě jakousi brzdou ani pro zaměstnavatele. A pokud tyto podmínky budou v rámci těchto záruk nastaveny příliš přísně, tak zaměstnavatelé pak nebudou mít zájem vytvářet podmínky pro stážisty.

Na závěr bych chtěla poděkovat za velmi konstruktivní projednávání tohoto balíčku v rámci senátního výboru pro záležitosti Evropské unie, které jste absolvovali 27. března 2013. A mohu jenom váš výbor pochválit, protože je v tomto vždycky velmi kontinuální a jeho práce je vždy výborná. Proto také konstatuji, že výbor přijal k tomuto dokumentu stanovisko, se kterým se v podstatě mohu zcela ztotožnit.

To je z mé strany vše, děkuji vám za pozornost.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, paní předkladatelko, a prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů.

Výborem, který se zabývá těmito tisky, je výbor pro záležitosti EU. Ten přijal usnesení, která vám byla rozdána jako senátní tisky č. N 014/09/02, K 015/09/02 a K 016/09/02. Zpravodajem výboru je pan senátor Antonín Maštalíř, kterého prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Máte slovo, pane zpravodaji.

**Senátor Antonín Maštalíř:** Děkuji, dobré odpoledne. Vážená paní místopředsedkyně, vážená paní ministryně, vážené paní senátorky a páni senátoři, slyšeli jste, jak paní ministryně říkala, že stručnou, a já bych řekl dostatečně podrobnou zprávu k balíčku o zaměstnanosti mládeže, která je složena ze tří materiálů, jednoho doporučení a dvou sdělení. A protože tento materiál je opravdu velice srozumitelný, tak aby jednání zbytečně neprodlužoval a neopakoval, seznámil bych vás přímo s usnesením, které jsme přijali na našem výboru pro záležitosti EU.

83. usnesení z 9. schůze konané dne 27. března 2013 k návrhu doporučení Rady o zřízení záruky pro mladé lidi, senátní tisk č. N 014/09, dále senátní tisk č. K 015/09 ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů "Zapojení mladých lidí do zaměstnání", a konečně senátní tisk č. K 016/09.

Po úvodní informaci Zdeňka Kadlece, náměstka ministryně práce a sociálních věcí, a zpravodajské zprávě senátora Antonína Maštalíře a po rozpravě výbor:

1. přijímá k návrhu doporučení Rady o zřízení záruky pro mladé lidi, ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů vytvoření rámce pro kvalitu stáží, druhá fáze – konzultace se sociálními partnery na evropské úrovni podle článku 154 Smlouvy o fungování EU,

dále přijímá ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zapojení mladých lidí do zaměstnání.

Doporučení je přílohou tohoto usnesení.

2. doporučuje Senátu Parlamentu ČR, aby se k návrhu doporučení Rady o zřízení záruky pro mladé lidi,

dále doporučuje ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů vytvoření rámce pro kvalitu stáží, druhá fáze – konzultace se sociálními partnery na

evropské úrovni podle článku 154 Smlouvy o fungování Evropské unie; dále doporučení ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zapojení mladých lidí do zaměstnání; vyjádřil ve smyslu doporučení přijatého výborem,

3. určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátora Antonína Maštaliře,

4. pověřuje předsedu výboru senátora Miroslava Krejčcu, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR.

To je všechno, doporučení je samozřejmě součástí tisku, měli jste možnost se s ním seznámit. To je ode mne zatím vše, děkuji.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji, pane senátore. Prosím, posadte se též ke stolku zpravodajů, sledujte rozpravu a sledujte případné další návrhy a pak zaujměte stanovisko po případné rozpravě.

A já obecnou rozpravu otevírám. První je přihlášena 1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková. Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

**1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková:** Vážená paní místopředsedkyně, paní ministryně, paní senátorky, páni senátoři. Musím říct, že jsem velmi ráda, že dnes máme na půdě Senátu tzv. balíček k zaměstnanosti mládeže, že zde máme dokument, na kterém se shodují členské země EU a shodují se na tom, že problémem, který je nutné řešit a který bude dobře řešit minimálně koordinovaně, je právě zaměstnanost mladých lidí.

Vzpomínám si na setkání s rakouskými členy parlamentu někdy na začátku roku 2008. Byla to doba, kdy v České republice ministr financí vykládal, že o krizi nic neví, že se nás netýká. Rakouští členové parlamentu ale v té době hovořili o tom, že vláda musí přijmout k tomu, aby jim nezůstávali mladí lidé doma, že jestliže hospodářství začne mít problém, tak prvotním příkazem, tím zásadním imperativem je, nastavit takové podmínky a podpořit firmy, aby mladí lidé nezůstávali doma, aby buď získali pracovní místo, nebo alespoň stáž či praxi nebo se dále vzdělávali.

To je důležité ze dvou důvodů: Za prvé, jestliže člověk zůstane doma, čerpá samozřejmě dávky. Za druhé, v sociální dimenzi a společenské a dlouhodobé dimenzi mladý člověk, který po ukončení formálního vzdělávání, tedy poté, kdy skončí školu a nezíská práci a nepokračuje dál, tak si samozřejmě ani nevypěstuje pracovní návyky, ani nezíská jasný a pro nás všechny samozřejmý zvyk, že je dobré pracovat. To samozřejmě má z dlouhodobého hlediska dopady na pracovní trh, na hospodářskou prosperitu, ale samozřejmě i do osobních životů mladých lidí v tom smyslu, že vždycky – a to teď říkám jako personalista – poté takový člověk má problém s pracovním uplatněním, má tedy problém s nízkými příjmy, má problém s nízkým příjmem až do konce svého života, tedy v důchodu.

Zaměstnanost mladých lidí je tedy velký problém. A znova říkám, jsem velmi ráda, že Evropa a spolu s ní my jako součást Evropské unie se tímto problémem zabýváme.

Naše první otázka by samozřejmě měla být, jestliže souhlasíme s řešením tohoto problému a naše vláda to odsouhlasila na evropské úrovni, jak bude naplňováno toto doporučení zde u nás v České republice. U nás je tento problém možná ještě horší, než někde jinde, protože nám se v poslední době ukazuje, že ve skupině nezaměstnaných nejsou jenom lidé, kteří mají nízké vzdělání, ale jsou tam i středoškoláci a v poslední době narůstá i skupina vysokoškolsky vzdělaných lidí ve skupině nezaměstnaných. To je skutečně alarmující stav. Přitom skupina

mladých lidí mezi nezaměstnanými je 20 %, což je dvakrát více než v celé populaci, a z toho 35 % z této skupiny, jak uvádějí statistiky, je nezaměstnáno dlouhodobě.

Problém je v tom, že byla omezena aktivní politika zaměstnanosti, jednak ve struktuře, v zajištění administrace aktivní politiky zaměstnanosti, tak i finanční prostředky, které byly směřovány na aktivní politiku zaměstnanosti.

Je potřeba se nad tím skutečně zamyslet. A to, že Evropská unie do této oblasti směřuje finanční prostředky, je jenom dobře. Ale my musíme mít instituce, organizace, které dokáží tyto prostředky efektivně využít, které skutečně zajistí to, že tyto finanční prostředky budou účelně a efektivně využity.

Dalším problémem je atmosféra ve společnosti. Nedávno jsem slyšela od matky dcery, která je vysokoškolačkou, a slyšela jsem to i z více stran, že na vysokých školách mnozí učitelé komunikují vůči svým studentům už v tom smyslu, no, stejně práci neseženete. To je z pohledu psychologie téměř programování těchto mladých lidí v tom smyslu, že by se vlastně ani neměli snažit.

Další informace z terénu je, že školy v podstatě nepřipravují mladé lidi na to, aby věděli, kam se obrátit, studenti nedostanou informace o tom, co mají udělat, jaké jsou jejich možnosti pro získání pracovního místa.

Vím, že je to také kraj od kraje a škola od školy. Ale zase, jsem přesvědčena o tom, že by bylo důležité, aby této problematice byla věnována pozornost z centrální úrovně, finanční prostředky, minimálně z evropských fondů, na to jsou a je potřeba sem je směřovat.

Zajímavá forma podpory zaměstnávání pak může být družstevnictví. O tom hovoří ne unijní struktury, ale struktury Rady Evropy jako mezinárodní organizace. Právě ve vztahu k mladým lidem je forma družstevnictví zmiňována jako jedna z velmi efektivních forem, jak nastartovat pracovní kariéru mladých lidí.

A ještě mi dovoluete jednu informaci na závěr. Právě v této chvíli, před necelou půlhodinou byla zahájena v Rytířském sále Senátu Parlamentu ČR konference k vyhodnocení 20 let soutěže k podpoře zájmu mladých lidí o vědu a techniku AMAVET. To je záležitost, které je také potřeba věnovat pozornost, protože zase nám statistiky ukazují, a z terénu víme, že firmy si stěžují na nedostatek technicky vzdělaných kádrů, stěžují si na to, že absolventi nejsou připraveni tak, aby mohli být velmi rychle zaměstnáváni a aby skutečně práci odváděli tak, jak by si ve firmách představovali. Na druhou stranu nám lidé podobných profesí zůstávají na Úřadech práce. I tohle je věc, které je potřeba věnovat pozornost, kde je potřeba propojit firmy se školami, ať už jsou to střední školy, vysoké školy, tak aby absolventi byli připraveni, aby firmy si dokázaly najít vzdělané lidi, lidi, kteří splňují jejich podmínky a budou tedy užiteční jak pro sebe, tak samozřejmě i pro firmy a pro společnost.

Na závěr mi dovoluete říct, že podporuji usnesení vypracované výborem pro záležitosti EU a budu velmi ráda, když vláda České republiky a paní ministryně dokáže naplnit to, k čemu jsme se vlastně zavázali nebo na čem jsme se i spolupodíleli na evropské úrovni. Děkuji.

*Další část schůze řídil místopředseda Senátu Zdeněk Škromach.*

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, paní senátorko. Jako další se do rozpravy přihlásila místopředsedkyně Senátu paní Miluše Horská. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, milé kolegyně a kolegové, zmíním se jenom o některých praktických postřehů, tak jak já tuto záležitost vnímám.

Akčnost Evropy mě trošičku překvapuje, protože i paní ministryně se pozastavila, když se podíváme na krátký čas, tak víme, že není asi možno úplně vážně s tím něco udělat. Ale rozumím tomu, že mnohé země jsou na tom ještě daleko hůře, než my, ale mne zajímá stav u nás, pokud jde o zaměstnanost mládeže, ale vlastně o zaměstnanost celkem. Myslím si totiž, že se točíme tak trošku v kruhu. Některé kroky, které tady byly zmiňovány a Evropa je teď podporuje, jsme tady vlastně už měli a bohužel jsme se jich zbavili. A myslím tím to, co není tak úplně drahé, a znovu to tady přichází na přetřes, což jsou třeba stáže mladých lidí v různých firmách, protože tak dochází k přirozenému výběru, že ti schopní pak práci získají.

Jestliže to myslíme vážně se zaměstnaností mladých lidí, ale bavme se jaksi v široké sféře zaměstnanosti celkově. Nevím, kolegyně a kolegové, jestli to vnímáte, a pokud jste v kontaktu se svými voliči ve svých obvodech, tak nevím, jestli se vám to stává, že se vlastně najednou čím dál víc hlásí lidí, kteří přicházejí o práci. A jak jsme tady dnes zmínili oblíbené "grilování", tak jsem se včera poměrně dobrovolně nechala "grilovat" na druhém programu Českého rozhlasu, který nepodezírám z žádných útoků. A tento počin, který já vítám a chválím, který ministerstvo přináší, je zase některými znevýhodněnými skupinami – a nebudeme se bavit o lidech ve věku 50 plus, bavíme se dneska už o lidech 40 plus, bavíme se o maminkách po mateřské dovolené, bavíme se třeba o skupině lidí, kteří byli ve výkonu trestu a shánějí práci a jsou nezaměstnatelní, tak vlastně je to pro ně rozbuška.

A víte, mne to velmi znepokojuje, když se bavíme třeba i o důchodové reformě, a jedna z takových věcí zazněla, že by se děti měly také postarat o své rodiče. Tak to byla další rozbuška. Víte, něco je ve společnosti špatně. A myslím si, že pohled na přiměřené zaměstnání my vlastně dlužíme našim obyvatelům. Já jsem včera k rozporu v rozhlasě přišla jako člověk, který to nemohl ovlivnit, ani to vlastně žádným způsobem nezavinil, naopak jsem za skupinu, která práci špatně hledá. Ale není to o tom. Nám tady chybí systém, nám tady chybí podpora zaměstnavatelů, chybí nám tady podpora malých živnostníků. Ale i tak, jak s paní ministryní velmi dobře komunikujeme, je to vlastně i podpora sociálních firem, které mohou mít dopad i na malé vesnice, kde nezaměstnanost je jedna z nejhorších.

Podpora mladých lidí – a to postrádám za poslední léta dlouhodobě – musí začít vlastně jako už ve školském systému. My totiž nejenom že nemáme strategii na jednotlivých ministerstvech, kam chceme dojít v politice státu. Zaplaťpánbůh, na školství se to teď za poslední dobu změnilo, ale my nevychováme naše mladé žáky, studenty k tomu, že by se o sebe měli také sami postarat. My nemáme takovou vzdělávací soustavu.

Dneska největší trend, tak jak reklama a soudobý blahobytný život pro některé velí, je být zaměstnaný, mít takových 30 000 Kč, mobil, služební auto, ale být zaměstnaný. Nemáme vytvořeny rodinné tradice z minula a nevytváříme vlastně nové.

Budu se tady tedy přimlouvát. Jsem tady už známá, možná i někomu pro legraci tím, že když něco kritizuji, tak zároveň nabízím ruku k dílu. Toto je opravdu dlouhodobá záležitost, jistě to znáte ze svého okolí. Dneska nezaměstnaní mají nárok na příspěvek na bydlení, a ten je velmi snadno jinými "podnikateli" zneužit, a ti lidé vlastně stejně nepracují, takže pokud provádějí nějakou činnost, tak to pokoutnou, černou, ale jsou tam celé rodiny, jsou tam

nezletilé děti, které – a není to tajemství – chodí na ulici a prodávají se. Myslím si, že tento problém je daleko vážnější, než to vypadá.

Kroky, které tady paní ministryně přednesla, samozřejmě vítám – a Evropa na to myslí – ale prosím, měli bychom napříč politickým spektrem, napříč komorami velmi spolupracovat, protože těch "rozbušek" se nám ve velmi blízké době chystá mnoho. Děkuji za pozornost.

**Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach:** Děkuji, paní senátorko. Do rozpravy se dále hlásí pan senátor Miloš Vystrčil. Prosím, pane senátore, máte slovo.

**Senátor Miloš Vystrčil:** Vážený pane předsedající, milé kolegyně a kolegové, bývalí učitelé se rozmluvili, včetně mne.

Řeknu k tomu jenom jednu věc, o které si myslím, že je docela důležitá a hrozně ji podceňujeme. A to je, že si myslím, že z různých důvodů dnešním mladým lidem je z hlediska jejich budoucnosti poskytován nesprávný, nejasný nebo nepravdivý obraz toho, co je čeká. A kromě jiného je to způsobeno i tím, že začínají mít nebo často mají pocit, že přesto, i když se nebudou snažit, se někdo o ně postará.

Vím, že to je věc, která se říká těžko a není populární, ale skutečně si myslí, že základní věcí, kterou by se děti měly dozvědět, a čím dříve, tím lépe, je – pokud hledáš pomocnou ruku, tak tu první máš na konci své paže. To řekl T.G. Masaryk, to není můj citát. A pokud my nedokážeme přinutit buď v rámci školského systému, nebo rodinné výchovy studenty a mladistvé přistupovat k dalšímu životu a ke své budoucnosti tak, že se podívají kolem sebe a sami si rozmyslí, kde je perspektivní zaměstnání a kde není, tak to žádnými nařízeními, směrnicemi a dalšími věcmi nezvládneme.

Jediná možnost, jak to zvládnout, je, že dokážeme ve spolupráci s rodinou a naším vzdělávacím systémem vychovávat mladé lidi tak, aby si uvědomili, že kromě jiného je jedna věc, kterou musí mít po té škole jako schopnost, to je, že si dokáží správně vybrat, co budou dál dělat, tak aby uživili sebe, případně svoji rodinu. A pokud se naučí správně si vybrat, tak všechno ostatní už nemusí úplně fungovat a celkově to fungovat bude. Pokud jim budeme říkat, že se nemusí o sebe starat, že to není jejich odpovědnost, aby si správně vybrali svoji budoucnost s tím, aby se pak uživili, tak všechno ostatní naopak fungovat nebude.

Já se omlouvám, že takovéto triviální věci jsem tady teď říkal, ale zdá se mi, že ve světle všech desítek, dvacítek, stovek stran, které si každý z vás mohl přečíst v rámci těch sdělení a směrnic EU, na to začínáme nějak zapomínat. Upozorňuji, že pokud na to zapomeneme, tak nám EU ani nikdo jiný nepomůže. Děkuji.

*Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Miluše Horská.*

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, pane senátore. Dále v rozpravě pokračuje pan senátor Jan Veleba. Máte slovo, pane senátore.

**Senátor Jan Veleba:** Vážená paní předsedající, vážená paní ministryně. Já nebudu zdržovat, vystupovat k tomu jsem nechtěl, ale pár poznámek k předcházejícímu vystupujícímu jako reakci říct musím. Pane kolego, to, co jste tady řekl, je jistě pravda. Je to logické. Je to logicky pravda.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Jenom vás opravím, musíte prostřednictvím předsedajícího, pane senátore.

**Senátor Jan Veleba:** Paní předsedající, sdělte mému předřečníku, že to, co tady řekl, je logicky pravda a nemám s tím problém. Ale aby to takto fungovalo, musí fungovat ještě jedna zásadní věc. Zvláště se to týká mladých. Musí fungovat ekonomika. Musí být určitý počet pracovních příležitostí. A jestliže v současné době ve věku, kdy se bere hranice 25 let, je z těch, co mohou být zaměstnaní, nezaměstnaných 19 %, tak si myslím, že to nefunguje. Takže to nebude jenom výchovou a odhadnutím správných škol, atd. Mladí to těžko odhadují. Je to do značné míry záležitost rodičů, kteří přece jenom prošli životem a jsou zkušení. Takže problém v současné době vidím v nefungující ekonomice, která je trvale v recesi.

Řeknu tady ještě jeden příklad ze zemědělství. Teď mluvím o celkové nezaměstnanosti bez rozdělení na věkové kategorie. Od vstupu do Unie, to znamená od roku 2003 do konce minulého roku, odešlo z resortu a z navazujících odvětví 120 tisíc lidí. Hypoteticky je možno říci, že kdyby zemědělství šlapalo a navazující obory na něj, jako je například potravinářství, tak by mohlo být o 100 tisíc nezaměstnaných méně ze současných 600 tisíc. Takže jsou to záležitosti velmi hluboké a klíčové je – fungující ekonomika, fungující nabídka pracovních příležitostí. Já nevidím žádné programy a žádnou velkou starostlivost o nové pracovní příležitosti v této zemi. Děkuji.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, pane senátore. Táži se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, proto rozpravu končím. Táži se vás, paní ministryně, jestli se chcete k rozpravě vyjádřit. Prosím, máte slovo.

**Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová:** Děkuji. Paní místopředsedkyně, vážení kolegové, já bych si dovolila zareagovat na několik otázek, případně dotazů, které tady padly, možná i poznámek. Pan senátor Veleba tady hovořil o tom, že musí fungovat ekonomika. Ano, naprosto souhlasím. Proto také mě vždy překvapovalo, když je problém nezaměstnanosti řešen a směřován právě na MPSV. Tam se pracovní místa nevytvářejí. Čili souhlas, jednoznačně tyto postoje týkající se oživení ekonomiky atd., musí být směřovány na ministerstvo průmyslu a obchodu, dopravy, konec konců i zemědělství apod. To jsou ta místa, kde je možné oživovat ekonomiku.

Pravdou je, že vlastně to byl také důvod, proč se vláda ve spolupráci s odbory i se zaměstnavateli shodla na tom, že vytvoří taková opatření a přijme taková opatření, která povedou právě k oživení ekonomiky, na kterých se dnešní jednání tripartity shodlo. Já bych to vůbec nepodceňovala. To, že budou možné zrychlené daňové odpisy, to, že bude nastartován program Zelená úsporám, to, že bude daleko větší podpora vzdělávání právě v technických oborech atd., to jsou právě ta prorůstová opatření v rámci ekonomiky. Na ně samozřejmě mohou navazovat opatření, která se týkají už resortu MPSV. To znamená ta opatření, která by měla pomáhat zaměstnavatelům překonávat situaci, která dneska není dobrá, kdy máme více než 8 % lidí nezaměstnaných. To je skutečně velká armáda lidí a je k tomu potřeba, aby i MPSV se aktivně do problematiky zapojilo.

Nejde to jinak, než prostřednictvím – paní místopředsedkyně to zmiňovala – aktivních nástrojů, tedy aktivní politiky zaměstnanosti. Já chci dodat, že právě mladým lidem, ať už to jsou absolventi, ať už to jsou nezaměstnaní, nebo ať to jsou maminky či tatínkové s malými dětmi, tak všem těmto jsme právě v našich



programech věnovali velkou pozornost. Určitě jste slyšeli a dnes to také bylo předmětem jednání na tripartitě, že jsme připravili jakýsi sedmibodový program. Musím říci, že tento program je také finančně podpořen. Není podpořen malými prostředky. Skutečně se jedná o více než 7 miliard Kč. To znamená,

chceme podporovat mladé lidi a uvědomujeme si, že mladých lidí do 25 let v České republice není 19 %, ale je jich necelých 16 %. I tak je to poměrně velmi vysoké číslo. Tento program, kdy chceme podporovat zaměstnavatele, aby zaměstnávali mladé lidi, dotujeme částkou 1,7 miliardy Kč, což není rozhodně malá částka.

Chceme také dalšími prostředky podporovat právě zkrácené pracovní úvazky pro rodiče s dětmi. To znamená, my víme, že jsme v Evropě na třetím místě od konce. To znamená, u nás je zaměstnáváno na zkrácené pracovní úvazky pouze 5 % lidí a v Evropě to je v průměru více než 19 %. I v tomto případě chceme podporovat zaměstnavatele, aby tyto zkrácené pracovní úvazky využívali.

Mohla bych tady ještě hovořit o dalších aktivitách, které představuje náš sedmibodový program, ale spíše zmíním ještě dva projekty. To znamená projekty stáže ve firmách. Rozhodně to není zanedbatelný projekt, protože se rozjel už v loňském roce. Musím říci, že v současné době stáže probíhají ve více než 900 firmách. Je tam zapojeno více než 1500 stážistů. Takže to není úplně zanedbatelné. Program bude skutečně pokračovat až do podzimu 2014, čili i zde má možnost poměrně velmi mnoho mladých lidí se zapojit.

Koneckonců abych ještě zmínila běžnou praxi, pamatujete si praxi, když se zaměstnávali absolventi ve státních firmách, tuším od poloviny roku 2011 to bylo znemožněno, a my jsme teď připravili takový projekt, který bude opět těmto mladým lidem umožňovat absolventské praxe tak, jak jsme tomu byli zvyklí v předcházejících letech.

To je zatím všechno, co jsem k tomu chtěla říci. Pokud to mohu shrnout, tak opravdu velmi pečlivě jsem přečetla a zvážila doporučení, které výbor pro evropské záležitosti připravil a nemohu říci nic, než že s ním souhlasím. Děkuji vám.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, paní ministryně, i za vaše povzbudivá slova. Nyní prosím pana zpravodaje, aby se vyjádřil k právě proběhlé rozpravě.

**Senátor Antonín Maštalíř:** Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych chtěl pouze konstatovat, že v diskusi vystoupili 4 senátorky a senátoři. Děkuji paní ministryni, protože já jsem chtěl akorát závěrem říci, že jsme se opravdu balíčkem velmi podrobně zabývali, rozprava u nás byla velice podrobná. Samozřejmě – tak jak jste před chvílí slyšeli – se to promítlo v doporučení, které je právě přílohou našeho usnesení. Já bych vás požádal, pokud byste ho mohli kladně schválit. Děkuji.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji, vám, pane zpravodaji. Můžeme přistoupit k hlasování. Pouštím znělku. Budeme hlasovat o návrhu tak, jak jej přednesl senátor Antonín Maštalíř. Spouštím hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko NE.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 15** se z 56 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 29 pro vyslovilo 46, proti bylo 0. Návrh byl přijat.

Děkuji paní předkladatelce i zpravodaji za tento bod.  
Dámy a pánové, přistupujeme k dalšímu bodu našeho programu. Tím je

## 9.

### **Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Brazílskou federativní republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, která byla podepsána v Praze dne 1. listopadu 2012 (senátní tisk č. 7)**

Vládní návrh jste obdrželi jako senátní tisk č. 7, uvede ho ministryně práce a sociálních věcí Ludmila Müllerová, která zastoupí ministra financí Miroslava Kalouska. Paní ministryně, máte opět slovo.

**Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová:** Děkuji, paní místopředsedkyně. O co jsem byla možná rozvláčňější v předchozím bodu, o to budu stručnější v bodu, ve kterém zaskakuji za pana Kalouska, který odjel na služební cestu do zahraničí.

Chtěla bych tedy odůvodnit Smlouvu mezi Českou republikou a Brazílskou federativní republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, která byla podepsána, jak už bylo řečeno, v Praze 1. listopadu 2012. Účelem smlouvy je, především zabránit poškozování finančních zájmů obou smluvních stran formou účinné spolupráce při předcházení a šetření porušování celních předpisů. Smlouva umožní také výměnu informací a zkušeností celních správ v oblasti podloudného dovozu zboží a nezákonného obchodu s omamnými a psychotropními látkami. Iniciativa ke sjednání smlouvy vzešla ze strany Brazílské federativní republiky. K návrhu na uzavření smlouvy vedla jedna potřeba spolupráce mezi celními orgány obou smluvních stran v boji proti porušování celních předpisů, jednak skutečnost, že celní správy Brazílské federativní republiky a České republiky nemají v současnosti žádný právní nástroj, který by jim tuto mezinárodní spolupráci umožňoval.

Za provádění smlouvy bude v ČR odpovědné Generální ředitelství cel. Smlouva je v souladu s českým právním řádem, obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva, se závazky vyplývajícími z jiných mezinárodních smluv a také z členství ČR v EU. Rovněž úprava ochrany osobních údajů je v souladu s vnitrostátními právními předpisy upravujícími tuto oblast.

Smlouva se projednává jako mezinárodní smlouva prezidentské kategorie, a to v souladu s článkem 49 písm. e) Ústavy ČR. Provádění této smlouvy nebude mít žádný finanční dopad nad státní rozpočet a také si nevyžádá změny v personálním zajištění celní správy, naopak lze předpokládat snížení počtu a rozsahu celních odvodů a tím zajištění v podstatě vyšších příjmů do státních rozpočtů.

Na základě uvedených skutečností navrhuji, aby Senát projednal smlouvu mezi ČR a Brazílskou federativní republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách a doporučuji Senátu vyslovit souhlas s ratifikací této smlouvy. Já vám děkuji za pozornost.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, paní navrhovatelko. Prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů. Návrh projednal výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost. Tento výbor přijal usnesení, jež

jste obdrželi jako senátní tisk č. 7/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Pavel Trpák. Garančním výborem je VHZD. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 7/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Jaromír Strnad, jehož žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, máte slovo, pane zpravodaji.

**Senátor Jaromír Strnad:** Vážená paní předsedající, vážená paní ministryně, milé kolegyně, milí kolegové, paní ministryně nás dostatečným způsobem seznámila s tím, co je obsahem této smlouvy. Nepokládám tedy za nutné, abych ji znovu opakoval. Přistoupil bych tedy rovnou k tomu, abych vás seznámil s 36. usnesením VHZD ze 4. schůze konané dne 23. ledna 2013 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi ČR a Brazílskou federativní republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, která byla podepsána v Praze dne 1. listopadu 2012.

Po úvodním slově zástupce předkladatele dr. Ladislava Minčiče, náměstka ministra financí ČR, po mé zpravodajské zprávě, kterou za mne přednesl pan Petr Šilar, výbor

I. doporučuje Senátu PČR dát souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi ČR a Brazílskou federativní republikou o vzájemné správní pomoci, která byla podepsána v Praze dne 1. listopadu 2012,

II. určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi v Senátu senátora Jaromíra Strnada,

III. pověřuje předsedu výboru senátora pana Jana Hajdu, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu.

Děkuji.

**Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská:** Děkuji vám, pane senátore, prosím, i vy se posadte ke stolku zpravodajů a vnímejte případnou rozpravu. Ptám se, zda si přeje vystoupit zpravodaj výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost pan senátor Pavel Trpák. Nepřeje. Děkuji vám, pane kolego. Otevírám obecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí. Ptám se paní ministryně, jestli nechce. Zpravodaj nechce. Takže můžeme hlasovat. Pouštím znělkou. Přistoupíme k hlasování. Senát podává návrh na posouzení souladu mezinárodní smlouvy uvedené v senátním tisku č. 7 s ústavním pořádkem.

Senát dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Brazílskou federativní republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, která byla podepsána v Praze dne 1. listopadu 2012.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko ANO a zvedněte ruku. Kdo je proti, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko NE.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 16** se z 54 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 28 pro vyslovilo 40, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji paní ministryni i zpravodajům.

Přistupujeme k dalšímu bodu. (Změna v řízení schůze.)

*Další část schůze řídila 1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.*

**1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková:** Kolegyně, kolegové, dalším bodem našeho programu je

## 10.

### **Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kajmanských ostrovů o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012 (senátní tisk č. 8)**

Vládní návrh jste obdrželi jako senátní tisk č. 8 a uvede ho opět ministryně práce a sociálních věcí Ludmila Müllerová, která zastoupí ministra financí Miroslava Kalouska. Paní ministryně, prosím.

**Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová:** Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych odůvodnila návrh, kterým se předkládá Senátu Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou ČR a vládou Kajmanských ostrovů a o výměně informací v daňových záležitostech. Dohoda byla podepsána dne 26. října 2012. Nikdy bych si nemyslela, že takovou dohodu budu tady v Senátu předkládat, nicméně i to se může stát. Při té příležitosti je vhodné připomenout, že ministerstvo financí ve spolupráci s generálním finančním ředitelstvím vede řadu jednání s tzv. daňovými ráji, která prozatím vyústila ve sjednání 13 konečných návrhů textů dohod a o výměně daňových informací, tedy včetně této. Z nich 6 je již platných a také vyhlášených ve Sbírce mezinárodních smluv.

Cílem toho všeho je posílit systém mezinárodní výměny informací tak, aby pokrýval také jurisdikce, které svým daňovým režimem narušují principy spravedlivé daňové soutěže a umožňují tak snižování daňových příjmů v ostatních státech mezinárodního společenství, tedy i samozřejmě v ČR.

Předložená dohoda byla sjednávána podle vzorového textu schváleného usnesením vlády č. 227 z 22. března 2010 a plně vyhovuje standardům OECD pro mezinárodní výměnu informací v daňové oblasti. Předmětem dohody jsou platné daně zavedené právními předpisy smluvních stran. Informace poskytnuté na základě této dohody podléhají daňové mlčenlivosti a mohou se týkat pouze zdaňovacího období, které následují po vstupu dohody v platnost. Čili ne zpětně.

Uzavřením dohody získá ČR možnost dožádání příslušného orgánu smluvního státu informací, které jsou předvídatelně významné pro zjištění, stanovení a zajištění úhrady daní včetně vyšetřování, nebo také stíhání daňových trestných činů. Smluvní strany se zavazují na žádost poskytnout také informace, které jsou v držení bank nebo jiných finančních institucí. Kromě možnosti doměření daně tak lze od těchto opatření očekávat zvýšení daňové disciplíny tuzemských daňových rezidentů a také zvýšení prevence finanční kriminality obecně.

Z těchto důvodů doporučuji Senátu vyslovit souhlas s ratifikací této dohody. Děkuji za pozornost.

**1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková:** Děkuji také, paní navrhovatelko. Požádám vás, abyste opět zaujala místo u stolku zpravodajů. Návrh projednal VZVOB. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 8/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Vladimír Dryml. Garančním výborem je VHZD. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 8/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Josef Řihák, kterého žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore.

**Senátor Josef Řihák:** Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně, je to už několikátá dohoda. Podobné dohody, jak už říkala paní ministryně, jsme tu už měli několikrát. Týkají se problematiky tzv. daňových rájů. Já pouze shrnu. Řeknu, že dohoda je pro naši republiku přínosem a dává nám do ruky, že můžeme zdaňovat české subjekty tak, abychom je dodanili tak, jak se má. Podotkl bych, že ČR již tento typ dohod sjednala např. s ostrovem Man, vládou Jersey, Britskými Panenskými ostrovy, dále Bermudy, Republika San Marino, a teď jsou to problematické Kajmanské ostrovy.

My jsme tuto dohodu projednávali na našem VHZD dne 23. ledna 2013 a jednomyslně jsme přijali usnesení, že výbor:

1. Doporučuje Senátu Parlamentu ČR dát souhlas s ratifikací této dohody.
2. Výbor určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu senátora Josefa Řiháka.
3. Výbor pověřuje předsedu výboru senátora Jana Hajdu, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu.

**1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková:** Děkuji, pane senátore. Také vás požádám, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Ptám se, zda si přeje vystoupit zpravodaj VZVOB pan senátor Dryml. Ano, prosím, máte slovo, pane senátore.

**Senátor Vladimír Dryml:** Vážená paní předsedající, paní ministryně, vážené senátorky, vážení senátoři, výbor projednal ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a Kajmanských ostrovů 20. února 2013. Výbor doporučil dát souhlas k ratifikaci. Určil zpravodajem výboru senátora Drymla a pověřil předsedu výboru senátora Jozefa Regece, aby s tímto usnesením seznámil předsedu Senátu.

Nechci příliš zdržovat. Chtěl bych vám říci akorát dvě věci.

Za první. Je zajímavé, že Kajmanské ostrovy, i když leží v Karibském moři, tak se to podepisovalo v JAR, abyste nebyli překvapení! (Pan ministr tady není, aby nám to vysvětlil...)

Za druhé. Dohoda – sice tady bylo řečeno jak paní ministryní, tak i zástupcem VHZD, že to je jedním z daňových rájů, ale abychom si nefandili, dohoda je značně vágní v některých věcech. Vymahatelnost nebude zase tak jednoduchá!

**1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková:** Děkuji, pane kolego. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu programu. Nikdo se nehlásí, obecnou rozpravu uzavírám. Můžeme tedy se svolat k hlasování a hlasovat o návrhu, který byl předložen. (Znělka.)

Budeme hlasovat o návrhu: Senát dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou ČR a vládou Kajmanských ostrovů o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012. Aktuálně přítomno je 54 senátorek a senátorů, aktuální kvorum je 28.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám. Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 17 se z 55 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 28 pro vyslovilo 44, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji tedy paní ministryni, děkuji oběma zpravodajům.

A budeme pokračovat dál

## 11.

### **Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech ve znění Protokolu k této Úmluvě, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012 (senátní tisk č. 9)**

Vládní návrh jste obdrželi jako senátní tisk číslo 9 a uvede ho opět ministryně práce a sociálních věcí paní Ludmila Müllerová, která zastoupí ministra financí Miroslava Kalouska. Prosim, paní ministryně.

**Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová:** Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené paní senátorky, páni senátoři, už jsem dneska před vámi naposledy. Chtěla bych uvést mnohostrannou úmluvu o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech ve znění Protokolu k této Úmluvě, která byla podepsána, jak již bylo řečeno, 26. října 2012, čili byl to mnohem kratší časový úsek než v předešlé smlouvě.

ČR tak reaguje na boj proti daňovým únikům a související nutnost posílení a zrychlení mezinárodní spolupráce při správě daní. V současné době je zejména mezi státy G20 a OECD vyvíjena snaha, aby se Úmluva stala základním právním nástrojem v oblasti mezinárodní spolupráce daňových správ. Výhodou oproti bilaterálním smlouvám je to, že úmluva je především multilaterálním nástrojem. Pokud tedy určitý stát úmluvu podepíše, ČR již s ním nebude muset sjednávat nebo předjednávat bilaterální smlouvy za účelem výměny dat daňově významných informací. K dnešnímu datu Úmluvu ve znění Protokolu nebo Úmluvu a následně Protokol podepsalo 44 států, je to tedy včetně ČR, a z toho již pro 19 států je úmluva použitelná, čili poměrně rozsáhlá už. Na základě Úmluvy bude mít finanční správa možnost nahlížet a získávat informace například o příjmech a majetku českých daňových subjektů v zahraničí bez ohledu na to, zda jsou v držení bank či jiných finančních institucí, včetně například pohybu a zůstatků finančních prostředků na bankovních účtech. Úmluva také využít různé formy správní spolupráce, jako například výměnu informací na žádost spontánní nebo automatickou, souběžná daňová šetření či přítomnost na daňových šetřeních v zahraničí, vymáhání daňových pohledávek nebo také doručování souvisejících dokumentů. Úmluva se vztahuje na všechny druhy daní, a pokud určitý stát neuplatňuje k některé kategorii daní výhradu, tak pak také na sociální a zdravotní pojištění. Není zde v tomto Protokolu zahrnuta oblast cel.

Očekávaným výsledkem podpisu Úmluvy je posílení efektivity správy daní a především opět zvýšení daňové disciplíny. Česká a především finanční správa získá multilaterální nástroj vztahující se na tzv. třetí státy, jehož význam se bude s rostoucím počtem států podepisujících úmluvu dále zvyšovat. Z mezinárodního hlediska současně ČR přistoupením k Úmluvě deklaruje významný krok ve vytváření transparentní správy daní a celosvětového zavádění principu řádné daňové správy. A vzhledem k výše uvedenému tedy doporučuji Senátu vyslovit souhlas s ratifikací této Úmluvy. Děkuji za pozornost.

**1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková:** Děkuji také, paní navrhovatelko, a opět vás požádám, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů. Návrh projednal výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost. Přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 9/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Vladimír Dryml. Garančním výborem je výbor pro hospodářství,

zemědělství a dopravu. Tento výbor přijal usnesení, které jste obdrželi jako senátní tisk č. 9/1. Zpravodajem výboru je opět pan senátor Josef Řihák, kterého žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore.

**Senátor Josef Řihák:** Děkuji za slovo, paní předsedající. Já si myslím, že paní ministryně tady k této Úmluvě řekla z mého pohledu vše a to, co já mám připraveno ve své písemné zpravodajské zprávě, je téměř identické, a proto vás seznámím s projednáváním na našem výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Náš výbor na 4. schůzi, která se konala dne 23. ledna, po úvodním slově zástupce předkladatele pana doktora Vladislava Minčíče, náměstka ministra financí ČR, a po zpravodajské zprávě senátora Josefa Řiháka a po rozpravě:

1. výbor doporučuje Senátu PČR dát souhlas k ratifikaci Úmluvy o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech ve znění Protokolu k této Úmluvě, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012;

2. výbor určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu senátora Josefa Řiháka a

3. výbor pověřuje předsedu výboru senátora Jana Hajdu, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu.

**1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková:** Děkuji, pane senátore, a opět vás požádám, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Ptám se, zda si přeje vystoupit pan senátor Dryml. Ano, prosím, pane senátore.

**Senátor Vladimír Dryml:** Vážená paní předsedající, paní ministryně, slovný Senáte, výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost dne 20. února 2013 rozhodl, že doporučí Senátu PČR dát souhlas k ratifikaci Úmluvy o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech ve znění Protokolu, který byl podepsán v Kapském městě v Jihoafrické republice, určuje zpravodajem výboru pro projednání na schůzi Senátu senátora Vladimíra Drymla a pověřuje předsedu výboru senátora Jozefa Regece, aby s tímto usnesením seznámil předsedu Senátu.

Jenom pro upřesnění bych chtěl říci, že Úmluva už byla podepsána, že my dáváme souhlas k ratifikaci. Je to Úmluva o vzájemné správní pomoci pouze v daňových záležitostech, a že to ratifikovalo zatím 19 států světa! A je vidět, že Ministerstvo financí si Kapské město a Jihoafrickou republiku oblíbilo, zrovna tak jako já. Děkuji. (Pobavení.)

**1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková:** Děkuji také, pane kolego. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Nikdo se nehlásí, obecnou rozpravu uzavírám a můžeme tedy hlasovat. (Znělka.)

Budeme hlasovat o usnesení: Senát dává souhlas k ratifikaci Úmluvy o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech ve znění Protokolu k této Úmluvě, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji. Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 18** se z 55 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 28 pro vyslovilo 48, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji paní ministryni, děkuji pánům zpravodajům a projednávání tohoto bodu končím.

A posledním bodem dnešní schůze... (O slovo se hlásí paní ministryně Müllerová.) Jistě, samozřejmě, paní ministryně.

**Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová:** Vážené paní senátorky, páni senátoři, já vám děkuji za vlídné přijetí, zacházení a chtěla bych říci, že stejně tak bude s vámi činěno na úřadě Ministerstva práce a sociálních věcí. Budu se těšit. Děkuji. Na shledanou. (Pobavení.)

**1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková:** Tak to nevím, jestli se teď nemáme bát, paní ministryně (smích), nicméně děkujeme. Takže budeme pokračovat bodem

## 12.

### **Návrh na zpětvzetí senátního návrhu ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (sněmovní tiskl č. 760)**

Prosím pana senátora Miroslava Nenutila, aby nás s tímto návrhem seznámil. Prosím, pane senátore.

**Senátor Miroslav Nenutil:** Vážená paní místopředsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové, jenom pro oživení paměti, senátní návrh ústavního zákona se týkal omezení imunity zákonodárců a soudců Ústavního soudu pouze na dobu výkonu našeho, resp. jejich mandátu. Stalo se tak, že ze Senátu šel návrh tohoto ústavního zákona, byl zařazen a projednáván v Poslanecké sněmovně, ovšem souběžně s tím byl projednáván i poslanecký návrh v podstatě stejného znění. Je asi jasné, že zákonodárci v dolní komoře dali přednost své verzi, která byla zcela řádně projednána, její legislativní proces, resp. toho ústavního zákona už byl ukončen. Teď už jenom čeká na podpis premiéra, takže náš návrh je v podstatě dál neprojednatelný.

Z toho důvodu podávám návrh usnesení, aby Senát PČR vzal zpět senátní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů. A za druhé, aby Senát PČR pověřil předsedu Senátu, aby informoval o zpětvzetí senátního návrhu zákona uvedeného v bodě jedna tohoto usnesení předsedkyni Poslanecké sněmovny PČR.

A snad jenom poslední věc. Je to skutečně vyloženě legislativně procedurálně technická záležitost. Děkuji za pozornost.

**1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková:** Děkuji také, pane senátore. Otevírám rozpravu k tomuto návrhu. Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu uzavírám. Předpokládám, pane senátore, že se nechcete vyjádřit, takže můžeme přistoupit k hlasování.

Budeme hlasovat o návrhu, aby Senát 1. vzal zpět senátní návrh ústavního zákona a 2. pověřil předsedu Senátu, aby informoval o zpětvzetí senátního návrhu zákona předsedkyni Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.



Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 19** se z 53 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 27 pro vyslovilo 47, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Děkuji vám, děkuji panu navrhovateli a projednávání tohoto bodu končím. Končím také 8. schůzi Senátu PČR. Přeji vám hezký zbytek dne a hodně úspěchů do dnů dalších! Děkuji vám.

(Jednání ukončeno v 16.26 hodin.)

Těsnopisecká zpráva  
Senátu Parlamentu České republiky  
9. funkční období - 8. schůze  
Vydává Kancelář Senátu, Odbor organizační  
Valdštejnské nám. 4/17, 118 01, Praha 1

[WWW.SENAT.CZ](http://WWW.SENAT.CZ) (DOKUMENTY A LEGISLATIVA) - TĚSNOPISECKÉ ZPRÁVY